

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-46-04

Druk nr 2632
Warszawa, 3 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położniczej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położniczych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Zdrowia.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw ¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 602 i Nr 89, poz. 969 oraz z 2003 r. Nr 109, poz. 1029) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 77/452/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 176 z 15.07.1977, str. 1 i n., z późn. zm.),

- 2) dyrektywy 77/453/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną (Dz. Urz. WE L 176 z 15.07.1977, str. 8 i n, z późn. zm.),
- 3) dyrektywy 80/154/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 033 z 11.02.1980, str. 1 i n, z późn. zm.),
- 4) dyrektywy 80/155/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i wykonywania działalności przez położne (Dz. Urz. WE L 33 z 11.02.1980, str. 8 i n, z późn. zm.),
- 5) dyrektywy 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG,

85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarstwa ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE L 206 z 31.07.2001, str. 1 i n.).”;

2) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Studia, o których mowa w ust. 2 pkt 3 lit. b i w ust. 3 pkt 3 lit. b, trwają co najmniej 6 semestrów i obejmują co najmniej 4 600 godzin kształcenia zawodowego, w tym zajęcia praktyczne stanowią co najmniej jedną drugą, a zajęcia teoretyczne co najmniej jedną trzecią wymiaru kształcenia.”;

3) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pielęgniarka, położna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej ma prawo używania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpowiedniego tytułu zawodowego wymienionego w ust. 1 i 2, jeżeli posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument nadany przez to państwo, potwierdzający kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu pielęgniarstwa, położnej.”;

4) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

- „Art. 10a. 1. Pielęgniarka położna, będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, ma prawo, z zastrzeżeniem ust. 2, posługiwać się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginalnym tytułem określającym wykształcenie lub jego skrótem uzyskanym w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, jeżeli ten tytuł lub jego skrót nie jest tożsamy z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego pielęgniarka, położna nie jest uprawniona.
2. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych może wymagać, aby tytuł określający wykształcenie uzyskany przez pielęgniarkę, położną używany był wraz ze wskazaniem nazwy i siedziby instytucji, która ten tytuł przyznała.
  3. Jeżeli tytuł określający wykształcenie uzyskany przez pielęgniarkę, położną będącą obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Po-

rozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej nie jest tożsamy i może być mylony z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego pielęgniarka, położna nie jest uprawniona, w szczególności, gdy jego uzyskanie wymaga na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dodatkowego wykształcenia, którego pielęgniarka, położna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, nie posiada, może posługiwać się tytułem używanym w państwie swego pochodzenia lub państwie, z którego przybywa, w języku oryginalnym w formie określonej przez okręgową radę pielęgniarek i położnych.”;

5) art.10x otrzymuje brzmienie:

„Art.10x. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia uznaje tytuł specjalisty uzyskany przez pielęgniarkę, położną w państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) -

stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej za równoważny tytułowi specjalisty w określonej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zakres programu kształcenia odbytego w państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej odpowiada zakresowi programu kształcenia wymaganemu do uzyskania tytułu specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Jeżeli zakres programu kształcenia odbytego w państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej nie odpowiada zakresowi programu kształcenia wymaganemu do uzyskania tytułu specjalisty w danej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej, minister właściwy do spraw zdrowia może uznać tytuł specjalisty uzyskany w państwach członkowskich Unii

Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej za równoważny tytułowi specjalisty w danej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655 oraz z 2003 r. Nr 190, poz. 1864).”;

6) w art. 11 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarstwa, położnej przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres znajomości języka

polskiego w mowie i piśmie konieczny do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej, uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 4 i 5 ustawy.”;

7) po art. 11 dodaje się art. 11a-11h w brzmieniu:

„Art. 11a. Pielęgniarce będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej przysługuje prawo wykonywania zawodu pielęgniarki, jeżeli:

- 1) posiada jeden z następujących tytułów zawodowych:
  - a) „Krankenschwester” lub „Krankenpfleger” w Republice Federalnej Niemiec,
  - b) ”hospitalier(_re)/verpleegassistente(e)” lub „infirmier(_re) hospitalier(_re)/ ziekenhuis-verpleger (-verpleegster)” w Królestwie Belgii,
  - c) ”sygeplejerske” w Królestwie Danii,
  - d) „infirmier(_re)” w Republice Francuskiej,
  - e) ”Registered General Nurse” w Republice Irlandii,

- f) "infermiere professionale" w Republice Włoskiej,
- g) "infirmier" w Wielkim Księstwie Luksemburga,
- h) "verpleegkundige" w Królestwie Niderlandów,
- i) "State Registered Nurse or Registered General Nurse" w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- j) " _____ – _____ ,
_____ – _____" w Republice Greckiej,
- k) "Enfermero/a diplomado/a" w Królestwie Hiszpanii,
- l) "enfermeiro" w Republice Portugalii,
- m) "Diplomierte
Krankenschwester/Diplomierter
Krankenpfleger" w Republice Austrii,
- n) "sairaanhoitaja – sjukskötare" w Republice Finlandii,
- o) "sjuksköterska" w Królestwie Szwecji,

- p) „v%oeobecná sestra/v%oeobecnê o%oetfiovatel” w Republice Czeskiej,
- r) „õde” w Republice Estońskiej,
- s) „_____” w Republice Cypryjskiej,
- t) „mÇsa” w Republice Łotewskiej,
- u) „Bendrosios praktikos slaugytojas” w Republice Litewskiej,
- w) „ápoló” w Republice Węgierskiej,
- x) „Infermier Re_istrat tal-Ewwel Livell” w Republice Malty,
- y) „diplomirana medicinska sestra / diplomirani zdravstvenik” w Republice Słowenii,
- z) „sestra” w Republice Słowackiej,
- za) „hjukrunarfrcdingur” w Republice Islandii,
- zb) „Krankenschwester – Krankenpfleger” w Księstwie Liechtensteinu,
- zc) „offentlig godkjent sykepleier” w Królestwie Norwegii,

- zd) „infirmière”, „infirmier”, „Krankenschwester”, „Krankenpfleger”, „infermiera” lub „infermiere” w Konfederacji Szwajcarskiej,
- 2) posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, wydany przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej,
  - 3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych,
  - 4) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu, potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej,
  - 5) przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia

o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, że nie została pozbawiona prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszona i nie toczy się przeciwko niej postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu,

- 6) złoży oświadczenie, że włada językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu pielęgniarki.

Art. 11b. Położnej będącej obywatelką państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej przysługuje prawo wykonywania zawodu położnej, jeżeli:

- 1) posiada jeden z następujących tytułów zawodowych:
  - a) „Hebamme” lub „Entbindungspfleger” w Republice Federalnej Niemiec,
  - b) "accoucheuse/vroedvrouw" w Królestwie Belgii,
  - c) "jordemoder" w Królestwie Danii,
  - d) "sage-femme" w Republice Francuskiej,

- e) "midwife" w Republice Irlandii,
- f) "ostetrica" w Republice Włoskiej,
- g) "sage-femme" w Wielkim Księstwie Luksemburga,
- h) "verloskundige" w Królestwie Niderlandów,
- i) "midwife" w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- j) "____" lub „_____” w Republice Greckiej,
- k) "matrona" lub asistente obstétrica" w Królestwie Hiszpanii,
- l) "enfermeiro especialista Em enfermagem de saúde materna e obstétrica" w Republice Portugalii,
- m) "Hebamme" w Republice Austrii,
- n) "kätilö – barnmorska" w Republice Finlandii,
- o) "barnmorska" w Królestwie Szwecji,
- p) „porodní asistentka/porodní asistent" w Republice Czeskiej,
- r) „ammaemand" w Republice Estońskiej,
- s) „e_____” Republice Cypryjskiej,
- t) „vecmÇte" w Republice Łotewskiej,
- u) „aku%oeris" w Republice Litewskiej,
- w) „szülészne" w Republice Węgierskiej,
- x) „oabla" w Republice Malty,
- y) „diplomirana babica / Diplomirani babiãar" w Republice Słowenii,
- z) „pôrodná asistentka" w Republice Słowackiej,

- za) „ljósmódir” w Republice Islandii,
- zb) „Hebamme” w Księstwie Lichtensteinu,
- zc) „jordmor” w Królestwie Norwegii,
- zd) „sage-femme”, „Hebamme” lub „levatrice” w Konfederacji Szwajcarskiej,

2) posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu położnej wydany przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, jeżeli kształcenie w zakresie położnictwa spełnia jeden z następujących warunków:

- a) odbyło się w pełnym wymiarze godzin i trwało co najmniej trzy lata, gdzie rozpoczęcie kształcenia było uzależnione od posiadania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu uprawniającego do podjęcia nauki w szkole wyższej, a w przypadku braku takiego dokumentu rozpoczęcie kształcenia było uzależnione od dokumentu stwierdzającego równoważny poziom wiedzy albo nastąpiła po nim praktyka zawodowa potwierdzona zaświadczeniem stwierdzającym, że położna, po

uzyskaniu kwalifikacji do wykonywania czynności położnej, pracowała jako położna w szpitalu bądź uprawnionej w tym zakresie placówce służby zdrowia przez okres co najmniej dwóch lat,

- b) odbyło się w pełnym wymiarze godzin i trwało co najmniej dwa lata lub 3 600 godzin i było przeznaczone dla osób posiadających dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną,
- c) odbyło się w pełnym wymiarze godzin i trwało co najmniej 18 miesięcy lub 3 000 godzin i było przeznaczone dla osób posiadających dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, po którym nastąpiła praktyka zawodowa potwierdzona zaświadczeniem stwierdzającym, że położna, po uzyskaniu kwalifikacji do wykonywania czynności położnej, pracowała jako położna w szpitalu bądź uprawnionej w tym zakresie placówce służby zdrowia przez okres co najmniej roku,

- 3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych,
- 4) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu, potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej,
- 5) przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, że nie została pozbawiona prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszona i nie toczy się przeciwko niej postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu,
- 6) złoży oświadczenie, że włada językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu pożątej.

Art. 11c. 1. Za równoważne z dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem potwierdzającym posiadanie formalnych kwalifikacji, uprawniającym do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, o którym mowa w art. 11 ust. 4, uważa się dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, jeżeli kształcenie zostało rozpoczęte przed dniem:

- 1) 29 czerwca 1977 r. w Królestwie Belgii, Republice Włoskiej, Republice Federalnej Niemiec, Republice Francuskiej, Wielkim Księstwie Luksemburga i Królestwie Niderlandów,
- 2) 29 czerwca 1979 r. w Królestwie Danii, w Republice Irlandii i Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- 3) 1 stycznia 1981 r. w Republice Greckiej,

- 4) 1 stycznia 1986 r. w Republice Portugalii i Królestwie Hiszpanii,
- 5) 11 marca 1990 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przypadku Republiki Litewskiej,
- 6) 3 października 1990 r. w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej pod warunkiem, że dokument poświadczający formalne kwalifikacje pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną uprawnia do wykonywania zawodu pielęgniarki na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający tego rodzaju kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze lub organizacje Republiki Federalnej Niemiec,
- 7) 25 czerwca 1991 r. w byłej Jugosławii, w przypadku Republiki Słowenii,
- 8) 20 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przypadku Republiki Estońskiej,
- 9) 21 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przypadku Republiki Łotewskiej,
- 10) 1 stycznia 1993 r. w byłej Czechosłowacji,

- 11) 1 stycznia 1994 r. w Republice Austrii, Republice Finlandii, Królestwie Szwecji, Królestwie Norwegii, Republice Islandii,
- 12) 1 maja 1995 r. w Księżstwie Lichtensteinu,
- 13) 1 czerwca 2002 r. w Konfederacji Szwajcarskiej,
- 14) 1 maja 2004 r. w Republice Czeskiej, Republice Słowackiej, Republice Słowenii, Republice Litewskiej, Republice Łotewskiej, Republice Estońskiej, Republice Węgierskiej, Republice Malty lub Republice Cypryjskiej

– oraz do dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie formalnych kwalifikacji zostało dołączone zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzające, że osoba posługująca się tymi dokumentami, wykonywała zawód pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia.

2. Za równoważne z dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem potwierdzającym posiadanie formalnych kwalifikacji, uprawniającym do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu położnej, o którym mowa w art.11 ust. 4, uważa się dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, jeżeli kształcenie zostało rozpoczęte:

- 1) 23 stycznia 1983 r. w Królestwie Belgii, Królestwie Danii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Greckiej, Republice Francuskiej, Republice Irlandii, Republice Włoskiej, Wielkim Księstwie Luksemburga, Królestwie Niderlandów i Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- 2) 1 stycznia 1986 r. w Królestwie Hiszpanii i Republice Portugalii,
- 3) 11 marca 1990 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przypadku Republiki Litewskiej,

- 4) 3 października 1990 r. w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej pod warunkiem, że dokument poświadczający formalne kwalifikacje położnej uprawnia do wykonywania zawodu położnej na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający tego rodzaju kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze lub organizacje Republiki Federalnej Niemiec,
- 5) 25 czerwca 1991 r. w byłej Jugosławii, w przypadku Republiki Słowenii,
- 6) 20 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przypadku Republiki Estońskiej,
- 7) 21 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przypadku Republiki Łotewskiej,
- 8) 1 stycznia 1993 r. w byłej Czechosłowacji,
- 9) 1 stycznia 1994 r. w Republice Austrii, Republice Finlandii, Królestwie Szwecji, Królestwie Norwegii, Republice Islandii,
- 10) 1 maja 1995 r. w Księżstwie Lichtensteinu,

11) 1 czerwca 2002 r. w Konfederacji Szwajcarskiej,

12) 1 maja 2004 r. w Republice Czeskiej, Republice Słowackiej, Republice Słowenii, Republice Litewskiej, Republice Łotewskiej, Republice Estońskiej, Republice Węgierskiej, Republice Malty lub Republice Cypryjskiej

– oraz do dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie formalnych kwalifikacji zostało dołączone zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzające, że osoba posługująca się tymi dokumentami wykonywała zawód położnej przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia.

3. W przypadku pielęgniarki, położnej będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, której dyplom, świadectwo lub inny dokument

potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej nie odpowiada dokumentom, o których mowa w art. 11 ust. 4, kwalifikacje są uznawane po przedstawieniu zaświadczenia wydanego przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej stwierdzającego, że te kwalifikacje zostały uzyskane po odbyciu kształcenia zgodnego z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

4. W przypadku położnej będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej posiadającej dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu położnej, której kształcenie zostało rozpoczęte przed dniem 3 października 1990 r. na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, a które to kształcenie odpowiada wszystkim minimalnym wymogom kształcenia zgodnego z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej, ale jest uznawane tylko pod warunkiem uzu-

pełnienia go praktyką zawodową, kwalifikacje są uznawane po przedstawieniu zaświadczenia stwierdzającego, że obywatel ten faktycznie i zgodnie z prawem wykonywał zawód położnej w państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej przez co najmniej dwa lata w okresie pięciu lat bezpośrednio poprzedzających datę wystawienia zaświadczenia.

Art.11d. 1Pielęgniarka, położna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, czasowo przebywająca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może czasowo wykonywać zawód pielęgniarki, położnej bez konieczności uzyskania prawa wykonywania zawodu pielęgniarki albo prawa wykonywania zawodu położnej, jeżeli każdorazowo przed rozpoczęciem wykonywania zawodu złoży w okręgowej izbie pielęgniarek i położnych właściwej ze względu na miejsce wykonywania zawodu:

- 1) pisemne oświadczenie o zamiarze wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej, ze wskazaniem miejsca i czasu wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz
  - 2) zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej stwierdzające, że wykonuje zawód pielęgniarki, położnej w tym państwie, oraz
  - 3) zaświadczenie stwierdzające, że posiada jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej.
2. Jeżeli zaistniała nagła potrzeba udzielenia świadczenia przez pielęgniarkę, położną, o której mowa w ust. 1, dokumenty, o których mowa w ust. 1, mogą być złożone niezwłocznie po udzieleniu świadczenia.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, zachowują ważność przez okres 12 miesięcy od dnia ich wydania.
4. Jeżeli pielęgniarka, położna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej mająca miejsce zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostanie pozbawiona w całości albo w części prawa wykonywania zawodu, zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu oraz inne dokumenty świadczące o posiadaniu tego prawa tracą swoją ważność z dniem pozbawienia jej w całości albo w części prawa wykonywania zawodu.

Art.11e. 1. Jeżeli Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych lub okręgowe rady pielęgniarek i położnych posiadają informacje dotyczące ważnego zdarzenia, które wystąpiło przed podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez pielęgniarkę, położną będącą obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej i

które może mieć wpływ na podjęcie lub wykonywanie zawodu pielęgniarki, położnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informują o tym zdarzeniu państwo, którego obywatelem jest lub z którego przybywa pielęgniarka, położna i występują z wnioskiem o weryfikację tych informacji oraz o zawiadomienie o wszelkich dalszych działaniach, które zostały podjęte w odniesieniu do dokumentów wydanych przez to państwo.

2. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych lub okręgowe rady pielęgniarek i położnych mają obowiązek:

1) dokonania weryfikacji informacji, o które wnoszą odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, które mogą mieć wpływ na podjęcie lub wykonywanie zawodu pielęgniarki, położnej na terytorium tego państwa niezwłocznie, nie później jednak niż w okresie trzech miesięcy od dnia przedstawienia informacji,

- 2) poinformowania o wynikach weryfikacji, o której mowa w pkt 1, odpowiednie władze lub organizacje wnioskującego państwa.
3. Informacje uzyskane w ramach weryfikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych oraz okręgowe rady pielęgniarek i położnych są zobowiązane zachować w tajemnicy.
4. Dokumenty przekazane w ramach weryfikacji zachowują ważność przez okres trzech miesięcy od dnia ich wydania.

Art. 11f. Jeżeli pielęgniarka, położna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej inny niż dokumenty, o których mowa w art. 11ust. 4, uznaje się go za równorzędny z tymi dokumentami, jeżeli przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim

Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej stwierdzające, że ten dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji został uzyskany po ukończeniu kształcenia zgodnego z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej i jest traktowany przez te władze lub organizacje za równoważny z dokumentami, o których mowa w art. 11 ust. 4.

Art. 11g. 1. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych, rozpatrując wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu, bierze pod uwagę:

- 1) dyplomy, świadectwa oraz inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji pielęgniarki, położnej, uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacja Szwajcarska,
  - 2) odbyte kształcenie oraz doświadczenie zawodowe, porównując je z kwalifikacjami wymaganymi do wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Stwierdzenie prawa wykonywania zawodu w sytuacji, o której mowa w ust. 1, powinno być

dokonane w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku przez pielęgniarkę, położną wraz z pełną dokumentacją.

Art. 11h. Okręgowa izba pielęgniarek i położnych, na wniosek pielęgniarki lub położnej będącej członkiem tej izby, wydaje zaświadczenie stwierdzające, że pielęgniarka lub położna posiada kwalifikacje zgodne z wymaganiami wynikającymi z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej oraz że posiadany dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji odpowiada dokumentom potwierdzającym formalne kwalifikacje pielęgniarki lub położnej wynikającym z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej, zaświadczenie o przebiegu pracy zawodowej oraz inne zaświadczenia wymagane przez odpowiednie władze lub organizacje państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej zgodnie z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.”;

8) w art. 12:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Stwierdzenie prawa wykonywania zawodu w odniesieniu do pielęgniarki, położnej będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej przez okręgową radę pielęgniarek i położnych powinno być dokonane niezwłocznie, nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia złożenia wszystkich wymaganych dokumentów określonych ustawą.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 2a, ulega zawieszeniu w przypadku gdy Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych lub okręgową radą pielęgniarek i położnych skieruje wniosek, o którym mowa w art. 11e ust. 1, do czasu otrzymania weryfikacji informacji, nie dłużej jednak niż na 3 miesiące.

2c. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów lub innych dokumentów wydanych przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, okręgową radą pielęgniarek i

położnych zwraca się do odpowiednich władz lub organizacji tego państwa o potwierdzenie autentyczności dyplomów lub innych dokumentów wydanych przez to państwo oraz o poświadczenie, że pielęgniarka, położna zamierzająca wykonywać zawód w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskała wykształcenie zgodne z przepisami obowiązującymi w określonym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.”;

9) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych może przyznać cudzoziemcowi niebędącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, który spełnia warunki określone w art. 11 ust. 2 pkt 2, 4 i 5, ograniczone prawo wykonywania zawodu na czas odbycia stażu podyplomowego lub kształcenia podyplomowego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158, z 1990 r. Nr 20, poz. 120, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 152, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 126, poz. 1383 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza denty, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 233 z 24.08.1978, str. 1 i n., z późn. zm.),

2) dyrektywy 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz. Urz. WE L 165 z 07.07.1993, str. 1 i n., z późn. zm.).”;

2) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się samorząd lekarzy i lekarzy denty, zwany dalej „samorządem lekarzy”.”;

3) w art. 4 w ust. 2 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) uznawanie kwalifikacji lekarzy, będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, zamierzających wykonywać zawód lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

4) art. 61a otrzymuje brzmienie:

„Art. 61a. 1. W przypadku, jeżeli Naczelna Rada Lekarska lub okręgowe rady lekarskie posiadają informacje dotyczące spraw, które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza, a w szczególności dotyczące postępowania dyscyplinarnego lub karnego wobec osoby, która zamierza wykonywać lub wykonuje zawód lekarza w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przekaże takie informacje odpowiednim władzom lub organizacjom tego państwa.

2. W przypadku, jeżeli Naczelna Rada Lekarska lub okręgowa rada lekarska otrzyma informacje od odpowiednich władz lub organizacji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa

członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej o zdarzeniu, które może mieć wpływ na wykonywanie przez daną osobę zawodu lekarza, podejmie odpowiednie działania dla sprawdzenia prawdziwości tych informacji oraz w zależności od ustaleń podejmie postępowanie, o którym mowa w art. 41-57. Właściwa rada poinformuje odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, od których pochodzi informacja, o podjętych środkach w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania informacji.

3. Rady lekarskie zapewniają poufność otrzymanych i przekazanych informacji.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. Nr 41, poz. 178, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 91, poz. 410, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2002 r. Nr 62, poz. 559, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 77/452/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 176 z 15.07.1977, str. 1 i n, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy 80/154/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 033 z 11.02.1980, str. 1 i n, z późn. zm.),
- 3) dyrektywy 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG,

80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE L 206 z 31.07.2001, str. 1 i n.).”;

2) w art. 4 w ust.1:

a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a. udzielanie pielęgniarkom i położnym będącym obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, zamierzającym wykonywać zawód pielęgniarki lub położnej na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, informacji na temat uregulowań prawnych dotyczących ochrony zdrowia oraz ubezpieczeń społecznych w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu pielęgniarki i położnej,”

b) dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) uznawanie kwalifikacji pielęgniarek i położnych będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, zamierzających wyko-

nywać zawód pielęgniarki lub położnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

- 3) po Rozdziale 2 dodaje się Rozdział 2a „Centralny Rejestr Pielęgniarek i Położnych” w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Centralny Rejestr Pielęgniarek i Położnych

Art. 11a. Centralny Rejestr Pielęgniarek i Położnych prowadzi Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony w formie elektronicznej, w sposób uniemożliwiający jego uszkodzenie, zniszczenie lub dostęp osób nieupoważnionych.

Art. 11b. Rejestr, o którym mowa w art. 11a ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko,
- 2) nazwisko rodowe,
- 3) imiona rodziców,
- 4) płeć,
- 5) miejsce i datę urodzenia,

- 6) numer ewidencyjny PESEL, a w przypadku gdy pielęgniarce lub położnej nie nadano tego numeru – serię i numer dowodu osobistego lub paszportu, albo numer identyfikacyjny innego dokumentu, na podstawie którego możliwe jest ustalenie danych,
- 7) numer NIP – w odniesieniu do pielęgniarki, położnej, posiadającej taki numer,
- 8) obywatelstwo (obywatelstwa),
- 9) adres miejsca zamieszkania,
- 10) tytuł zawodowy,
- 11) numer prawa wykonywania zawodu albo ograniczonego prawa wykonywania zawodu oraz numery dotychczasowych zaświadczeń o prawie wykonywania zawodu z określeniem organu wydającego zaświadczenie i daty wydania,
- 12) informację o posiadaniu prawa wykonywania zawodu w innym państwie,
- 13) informację o ograniczeniach w wykonywaniu zawodu,
- 14) nazwę ukończonej odpowiednio szkoły pielęgniarskiej lub szkoły położnych,
- 15) numer dyplomu i datę wydania oraz rok ukończenia szkoły, o której mowa w pkt 15,

- 16) datę rozpoczęcia wykonywania zawodu,
- 17) datę i miejsce rozpoczęcia i ukończenia stażu podyplomowego,
- 18) datę i rodzaj ukończonego kształcenia podyplomowego oraz nazwę organizatora kształcenia wydającego zaświadczenie albo u którego pielęgniarka, położna ukończyła kształcenie specjalizacyjne,
- 19) uzyskany stopień naukowy, datę uzyskania oraz nazwę organu nadającego stopień,
- 20) uzyskany tytuł naukowy, datę uzyskania oraz nazwę organu nadającego tytuł,
- 21) nazwę pracodawcy oraz datę zatrudnienia i stanowisko, poczynając od daty rozpoczęcia wykonywania zawodu,
- 22) informację o prowadzeniu indywidualnej, indywidualnej specjalistycznej lub grupowej praktyki pielęgniarek, położnych wraz z numerem wpisu do właściwego rejestru,
- 23) informację o zaprzestaniu wykonywania zawodu,
- 24) informację o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu,

- 25) informację o zrzeczeniu się prawa wykonywania zawodu,
- 26) stosunek do służby wojskowej,
- 27) informację o skreśleniu z rejestru pielęgniarek i rejestru położnych prowadzonego przez właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych.

Art. 11c. 1. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych na wniosek osoby wpisanej do rejestru dokonuje odpisów z rejestru, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w zakresie dotyczącym tej osoby.

2. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych na wniosek odpowiednich władz lub organizacji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, udostępnia z rejestru, o którym mowa w art. 11a ust. 1, informacje niezbędne do uznania kwalifikacji, o które wnoszą odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, a które mogą mieć wpływ na

podjęcie lub wykonywanie zawodu pielęgniarki, położnej na terytorium tego państwa.

3. Na wniosek upoważnionych organów udostępnia się informacje zawarte w rejestrze dla celów statystycznych.

Art. 11d. Pielęgniarka, położna wpisana do rejestru, o którym mowa w art. 11a ust. 1, jest obowiązana do niezwłocznego zawiadomienia właściwej okręgowej rady pielęgniarek i położnych o wszelkich zmianach danych, o których mowa w art. 11b, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 11e. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych jest obowiązana do przekazywania Naczelnej Radzie Pielęgniarek i Położnych danych z prowadzonego przez siebie rejestru pielęgniarek i rejestru położnych, nie później niż w terminie 7 dni od daty dokonania wpisu do odpowiedniego rejestru.

Art. 11f. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych jest obowiązana przekazywać do dnia 23 grudnia każdego roku ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informacje o aktualnej liczbie i strukturze zatrudnienia pielęgniarek i położnych wykonujących zawód na terenie działania poszczególnych okręgowych rad pielęgniarek i położnych.

Art. 11g Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych, w tym sposób aktualizacji danych zawartych w tym rejestrze oraz sposób udostępniania danych wpisanych do tego rejestru, kierując się koniecznością zapewnienia wiarygodności oraz ochrony danych.”;

4) w art. 33 w ust. 1 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) prowadzi Centralny Rejestr Pielęgniarek i Położnych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2003 r. Nr 9, poz. 108), wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 85/432/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji (Dz. Urz. WE L 253 z 24.09.1985, str. 34 i n., z późn. zm.);

- 2) dyrektywy 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz. Urz. WE L 253 z 24.09.1985, str. 37 i n., z późn. zm.);
- 3) dyrektywy 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE L 206 z 31.07.2001, str. 1 i n.);

2) art. 2b otrzymuje brzmienie:

„Art.2b. 1. Farmaceutą jest osoba, która spełnia jeden z następujących warunków:

- 1) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej pięcioletnie studia na kierunku farmacja w szkole wyższej obejmujące co

najmniej sześciomiesięczny staż w aptece i uzyskała tytuł zawodowy magistra;

2) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej czteroletnie lub pięcioletnie studia na kierunku farmacja w szkole wyższej i uzyskała tytuł zawodowy magistra;

3) posiada dyplom wydany przez inne państwo niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską potwierdzający ukończenie co najmniej pięcioletnich studiów na kierunku farmacja w szkole wyższej obejmujących co najmniej sześciomiesięczny staż w aptece, uznany w Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z odrębnymi przepisami, za równoważny z dyplomem i tytułem zawodowym magistra uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej;

4) posiada kwalifikacje potwierdzone dokumentem, o którym mowa w ust. 4.

2. Naczelna Rada Aptekarska, na wniosek farmaceuty, wydaje zaświadczenie stwierdzające, że farmaceuta posiada kwalifikacje zgodne z wymaganiami wynikającymi z przepisów obo-

wiązujących w Unii Europejskiej oraz, że posiadany dyplom ukończenia studiów wyższych odpowiada dokumentom poświadczającym posiadanie formalnych kwalifikacji farmaceuty wynikających z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej, zaświadczenie o przebiegu pracy zawodowej oraz inne zaświadczenia wymagane przez odpowiednie władze lub organizacje państw członkowskich Unii Europejskiej, lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej zgodnie z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów wydanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej i państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przez Konfederację Szwajcarską, potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu farmaceuty przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Poro-

zumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej, uwzględniając w szczególności nazwy dyplomów, świadectw i innych dokumentów oraz oznaczenie podmiotów wydających te dokumenty.

4. Za równoważne z dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem potwierdzającym posiadanie formalnych kwalifikacji, uprawniającym do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu farmaceuty, o którym mowa w ust. 3, uważa się dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty wydane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej lub państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską, jeżeli kształcenie zostało rozpoczęte przed dniem:
  - 1) 1 października 1987 r. w Królestwie Belgii, Królestwie Danii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Greckiej, Królestwie Hiszpanii, Republice Francuskiej, Republice Irlandii, Wielkim Księstwie Luksemburga i Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republice Portugalii i Królestwie Niderlandów;

- 2) 11 marca 1990 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Litewskiej;
- 3) 3 października 1990 r. w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej;
- 4) 25 czerwca 1991 r. w byłej Jugosławii w przypadku Republiki Słowenii;
- 5) 20 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republice Estońskiej;
- 6) 21 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Łotewskiej;
- 7) 1 stycznia 1993 r. w byłej Czechosłowacji;
- 8) 1 listopada 1993 r. w Republice Włoskiej;
- 9) 1 stycznia 1994 r. w Republice Austrii, Republice Finlandii, Królestwie Szwecji, Królestwie Norwegii i Republice Islandii;
- 10) 1 maja 1995 r. w Księstwie Lichtensteinu;
- 11) 1 czerwca 2002 r. w Konfederacji Szwajcarskiej;
- 12) 1 maja 2004 r. w Republice Czeskiej, Republice Słowackiej, Republice Słowenii,

Republice Litewskiej, Republice Łotewskiej,
Republice Estońskiej, Republice Węgierskiej,
Republice Malty lub Republice Cypryjskiej

oraz do dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu dołączone zostało zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzające, że osoba posługująca się tymi dokumentami, wykonywała zawód farmaceuty przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia.

5. W przypadku farmaceuty będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którego dyplom, świadectwo lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty nie odpowiadają dokumentom, o których mowa w ust. 3, kwalifikacje są uznawane po przedstawieniu zaświadczenia wydanego przez

odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską, stwierdzającego, że kwalifikacje zostały uzyskane po odbyciu kształcenia zgodnego z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

6. Naczelna Rada Aptekarska, rozpatrując wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu obywatelowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej bierze po uwagę:
  - 1) dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje do wykonywania zawodu farmaceuty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej;

2) odbyte kształcenie oraz doświadczenie zawodowe porównując je z kwalifikacjami wymaganymi do wykonywania zawodu farmaceuty w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Prawo wykonywania zawodu farmaceuty stwierdza okręgowa rada aptekarska właściwa ze względu na miejsce wykonywania zawodu farmaceuty w odniesieniu do obywatela polskiego, który:

1) spełnia wymagania określone w art. 2b ust. 1;

2) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu potwierdzony orzeczeniem lekarskim;

3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych.”;

4) uchyla się art. 4a;

5) art. 4b- 4e otrzymują brzmienie:

„Art. 4b. 1. Prawo wykonywania zawodu farmaceuty wobec obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej

stwierdza Naczelna Rada Aptekarska, jeżeli osoba ta:

- 1) posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodu farmaceuty, wydany przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską;
  - 2) spełnia wymagania określone w art. 4 pkt 2 i 3;
  - 3) złoży oświadczenie, że posiada znajomość języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu farmaceuty.
2. Jeżeli Naczelna Rada Aptekarska poweźmie uzasadnione wątpliwości co do autentyczności dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty, wydanych przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze

Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską, lub dokumentów, o których mowa w art. 2b ust. 4 i 5, może złożyć wniosek do odpowiednich władz lub organizacji państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, o potwierdzenie ich autentyczności.

- Art. 4c. 1. W celu uzyskania dokumentu potwierdzającego prawo wykonywania zawodu farmaceuty należy przedstawić okręgowej radzie aptekarskiej, na obszarze której zamierza się wykonywać zawód, dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 4 pkt 1 i 2 oraz oświadczenie odnoszące się do okoliczności, o których mowa w art. 4 pkt 3.
2. Farmaceuta, będący obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, w celu uzyskania dokumentu potwierdzającego prawo wykonywania zawodu farmaceuty przedstawia Naczelnej Radzie Aptekarskiej dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań,

o których mowa w art. 4 pkt 2 i 4b ust. 1 pkt 1, oraz oświadczenie odnoszące się do okoliczności, o których mowa w art. 4 pkt 3 i art. 4b ust. 1 pkt 3.

3. W stosunku do farmaceuty będącego obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej za wystarczające w zakresie spełniania wymagań, o których mowa w art. 4 pkt 2, uznaje się dokumenty odnoszące się do stanu zdrowia, wymagane do wykonywania zawodu farmaceuty w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, którego farmaceuta jest obywatelem lub z którego przybywa; jeżeli w państwie tym dokumenty tego rodzaju nie są wymagane, za wystarczające uważa się dokumenty wydane w tym państwie odpowiadające dokumentom wydawanym w Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, mogą być przedstawiane przez okres 3 miesięcy od dnia ich wystawienia.

Art. 4d. Nał. podstawie złożonych dokumentów i oświadczeń, o których mowa w art. 4c, odpowiednio okręgowa rada aptekarska lub Naczelna Rada Aptekarska podejmuje uchwałę w sprawie stwierdzenia prawa wykonywania zawodu i wydaje dokument „Prawo wykonywania zawodu farmaceuty”.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu, o którym mowa w ust. 1, obejmujący w szczególności niezbędne dane dotyczące farmaceuty oraz posiadanych przez niego kwalifikacji oraz adnotacje odnoszące się do wykonywania zawodu, kierując się przydatnością danych zawartych w tym dokumencie.

- Art. 4e. 1. Stwierdzenie prawa wykonywania zawodu farmaceuty lub odmowa stwierdzenia powinna być dokonana przez odpowiednio okręgową radę aptekarską lub Naczelną Radę Aptekarską niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy, licząc od dnia złożenia wszystkich niezbędnych dokumentów.
2. Jeżeli Naczelna Rada Aptekarska lub okręgowe rady aptekarskie posiadają informacje dotyczące ważnych zdarzeń, które wystąpiły przed podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i które mogą mieć wpływ na stwierdzenie prawa wykonywania zawodu farmaceuty, informują o tych zdarzeniach państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską, którego obywatelem jest lub z którego przybywa farmaceuta, składając wniosek o weryfikację tych

informacji oraz o zawiadomienie o wszelkich dalszych działaniach, które zostały podjęte w odniesieniu do dokumentów wydanych przez to państwo.

3. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu w przypadku gdy Naczelna Rada Aptekarska lub okręgowa rada aptekarska złoży wniosek, o którym mowa w ust. 2 oraz art. 4b ust. 2, do czasu otrzymania odpowiedzi, nie dłużej jednak niż na 3 miesiące.
4. Naczelna Rada Aptekarska lub okręgowe rady aptekarskie mają obowiązek:
  - 1) dokonania weryfikacji informacji, o które wnosi odpowiednia władza lub organizacje innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, które mogą mieć wpływ na stwierdzenie prawa wykonywania zawodu farmaceuty w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej;

2) poinformowania o wynikach weryfikacji, o której mowa w pkt 1, odpowiednie władze lub organizacje wnioskującego państwa innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej.

5. Weryfikacja informacji, o których mowa w ust. 4, musi zostać zakończona niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy, licząc od dnia przedstawienia przez farmaceutę pełnej dokumentacji.

6. Informacje uzyskane w ramach weryfikacji Naczelna Rada Aptekarska oraz okręgowe izby aptekarskie są obowiązane zachować w tajemnicy.

7. Dokumenty przekazane w ramach weryfikacji zachowują ważność przez okres 3 miesięcy od dnia ich wydania.”;

6) w art. 4f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo wykonywania zawodu farmaceuty w odniesieniu do cudzoziemca okręgowa rada aptekarska może stwierdzić, jeżeli spełnia on warunki określone w art. 4

oraz wykazuje wystarczającą znajomość języka polskiego w mowie i piśmie, potwierdzoną egzaminem zorganizowanym i przeprowadzonym przez Naczelną Radę Aptekarską.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prawo wykonywania zawodu farmaceuty w odniesieniu do cudzoziemca posiadającego dyplom, świadectwo lub inny dokument, o którym mowa w art. 2b ust. 3, okręgowa rada aptekarska może stwierdzić pod warunkiem, że dany dokument został uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do cudzoziemców będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej.”;

7) art. 4 g otrzymuje brzmienie:

„Art. 4g. 1. Farmaceuta będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub

Konfederacji Szwajcarskiej ma prawo posługiwać się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginalnym tytułem określającym wykształcenie lub jego skrót, uzyskanym w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, jeżeli ten tytuł lub jego skrót nie jest tożsamy z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego farmaceuta jest uprawniony.

2. Jeżeli tytuł, o którym mowa w ust.1, określający wykształcenie lub jego skrót może być mylony z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego uzyskania wymagane jest dodatkowe szkolenie, którego farmaceuta nie posiada, może on posługiwać się tytułem używanym w państwie, którego jest obywatelem lub z którego przybywa, w języku oryginalnym w formie określonej przez Naczelną Radę Aptekarską.”;
- 8) uchyla się art. 5a;
  - 9) w art. 15 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Obywatel innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej wykonujący na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zawód farmaceuty jest wpisywany do rejestru farmaceutów oraz na listę członków wskazanej przez siebie okręgowej izby aptekarskiej, na podstawie przekazanej przez Naczelną Radę Aptekarską uchwały, o której mowa w art. 4d ust. 1 oraz dokumentów, o których mowa w art. 4c ust. 1a, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wszystkich niezbędnych dokumentów.”;

10) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Farmaceuta, który nie wykonuje zawodu farmaceuty w aptece przez okres dłuższy niż 5 lat w ciągu ostatnich 6 lat, a zamierza podjąć jego wykonywanie w aptece, ma obowiązek zawiadomić o tym właściwą okręgową radę aptekarską i odbyć przeszkolenie uzupełniające trwające nie dłużej niż 6 miesięcy.

2. Nie stanowi przerwy w wykonywaniu zawodu farmaceuty wykonywanie:

- 1) funkcji z wyboru w organach izb aptekarskich, z wyłączeniem organów, o których mowa w art. 24 pkt 1 i art. 34 pkt 1;
  - 2) pracy w charakterze nauczyciela akademickiego na wydziałach albo w innych jednostkach organizacyjnych szkół wyższych, które prowadzą studia na kierunku farmacja;
  - 3) pracy w inspekcji farmaceutycznej;
  - 4) pracy w ramach merytorycznej działalności redakcyjnej naukowo-zawodowych czasopism farmaceutycznych.
3. Program, czas trwania oraz sposób przeszkolenia uzupełniającego ustala Naczelna Rada Aptekarska, uwzględniając okres niewykonywania zawodu w aptece.
  4. Koszt przeszkolenia uzupełniającego ponosi farmaceuta odbywający to przeszkolenie.
  5. Szczegółowe warunki odbywania przeszkolenia uzupełniającego określa umowa o szkolenie, zawarta przez farmaceutę z podmiotem prowadzącym przeszkolenie uzupełniające, wskazanym przez okręgową radę aptekarską, której członkiem jest farmaceuta zamierzający podjąć wykonywanie zawodu w aptece.

6. Przepisów ust. 1-5 nie stosuje się do obywateli innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy zamierzają podjąć wykonywanie zawodu farmaceuty w Rzeczypospolitej Polskiej po raz pierwszy.”;

11) w art. 18:

- a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisów ust. 1-6 nie stosuje się do obywateli innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy zamierzają podjąć wykonywanie zawodu farmaceuty w Rzeczypospolitej Polskiej po raz pierwszy.”,

- b) uchyla się ust. 8-10;

12) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. Farmaceuta traci prawo wykonywania zawodu w razie:

- 1) ubezwłasnowolnienia całkowitego lub częściowego;
- 2) utraty praw publicznych;
- 3) pozbawienia prawa wykonywania zawodu.”;

13) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od uchwał okręgowych rad aptekarskich w sprawach, o których mowa w art. 4, 4f ust. 1, art. 18 ust. 3 i art. 18a, przysługuje odwołanie do Naczelnej Rady Aptekarskiej, która podejmuje w tej sprawie uchwałę.”;

14) W art. 60 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Informacji o ukaraniu okręgowa rada aptekarska jest obowiązana udzielić na wniosek odpowiednich władz lub organizacji innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej.”;

15) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki finansowe, o których mowa w ust.1, przeznaczone są także na pokrycie kosztów czynności samorządu zawodowego w odniesieniu do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich

Europejskiego Porozumienia o wolnym Handlu (EFTA)
- stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
lub Konfederacji Szwajcarskiej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 204, Nr 76, poz. 691, Nr 152, poz. 1266 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 845) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „Ustawa o zawodach lekarza i lekarza dentystry¹⁾”;
- 2) dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 233 z 24.08.1978, str. 1 i n., z późn. zm.);
- 2) dyrektywy 78/687/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie

działalności lekarza dentysty (Dz. Urz. WE L 233 z 24.08.1978, str. 10 i n., z późn. zm.);

3) dyrektywy 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz. Urz. WE L 165 z 07.07.1993, str. 1 i n., z późn. zm.);

4) dyrektywy 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE nr L 206 z 31.07.2001, str. 1 i n.);

3) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykonywanie zawodu lekarza dentysty polega na udzielaniu przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje, potwierdzone odpowiednimi dokumentami, świadczeń określonych w ust. 1, w zakresie chorób

zębów, jamy ustnej, części twarzowej czaszki oraz okolic przyległych.”;

4) w art. 5

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) jest obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej,

2) posiada:

a) dyplom lekarza lub lekarza dentysty wydany przez polską szkołę wyższą lub

b) dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza lub lekarza dentysty, wydane przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 6b, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską, lub

c) dyplom lekarza lub lekarza dentysty wydany przez inne państwo niż państwo członkowskie Unii

Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską, pod warunkiem że dyplom został uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny zgodnie z odrębnymi przepisami,”

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Lekarzowi będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, spełniającemu warunki, o których mowa w ust. 1, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry, jeżeli:”

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o

Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, że posiada na terenie tego państwa prawo do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty, które nie zostało zawieszane, ani którego nie został pozbawiony, oraz że nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa do wykonywania zawodu,”
;

5) art. 5a otrzymuje brzmienie:

„Art. 5a. 1 Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentysty osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, niespełniającej wymagań określonych w art. 5 ust. 1 pkt 2, ale:

1) posiadającej dokument poświadczający formalne kwalifikacje lekarza, świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed dniem:

a) 1 stycznia 1994 r. w Republice Austrii, Republice Finlandii, Królestwie Szwecji, Republice Islandii i Królestwie Norwegii,

- b) 3 kwietnia 1992 r. w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej, pod warunkiem że dokument uprawnia do wykonywania zawodu lekarza na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający tego rodzaju kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec,
- c) 1 stycznia 1986 r. w Królestwie Hiszpanii lub Republice Portugalii,
- d) 1 stycznia 1981 r. w Republice Greckiej,
- e) 28 stycznia 1980 r. w Republice Włoskiej,
- f) 20 grudnia 1976 r. w Królestwie Belgii, Królestwie Danii, Republice Francuskiej, Królestwie Niderlandów, Republice Irlandii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Republice Federalnej Niemiec i Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- g) 1 maja 1995 r. w Księstwie Lichtensteinu,
- h) 1 czerwca 2002 r. w Konfederacji Szwajcarskiej,

- i) 1 maja 2004 r. w Republice Czeskiej, Republice Słowackiej, Republice Słowenii, Republice Litewskiej, Republice Łotewskiej, Republice Estońskiej, Republice Węgierskiej, Republice Malty lub Republice Cypryjskiej,
- j) 1 stycznia 1993 r. w byłej Czechosłowacji,
- k) 20 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Estońskiej,
- l) 21 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Łotewskiej,
- m) 11 marca 1990 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Litewskiej,
- n) 25 czerwca 1991 r. w byłej Jugosławii w przypadku Republiki Słowenii
– oraz zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzające, że ten lekarz wykonywał zawód przez okres co

najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo

- 2) posiadającej dokument poświadczający formalne kwalifikacje lekarza dentysty świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed dniem:
  - a) 28 stycznia 1980 r. w Królestwie Belgii, Królestwie Danii, Królestwie Holandii, Republice Francuskiej, Republice Irlandii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Republice Federalnej Niemiec i Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
  - b) 1 stycznia 1981 r. w Republice Greckiej,
  - c) 28 lipca 1984 r. w Republice Włoskiej,
  - d) 1 stycznia 1986 r. w Republice Portugalii,
  - e) 3 października 1990 r. w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej, pod warunkiem, że dokument uprawnia do wykonywania zawodu lekarza dentysty na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający tego rodzaju kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec,

- f) 1 stycznia 1991 r. w Królestwie Hiszpanii,
- g) 1 stycznia 1994 r. w Królestwie Szwecji, Republice Finlandii, Republice Islandii i Królestwie Norwegii,
- h) 1 stycznia 1999 r. w Republice Austrii,
- i) 1 maja 1995 r. w Księżstwie Lichtensteinu,
- j) 1 czerwca 2002 r. w Konfederacji Szwajcarskiej,
- k) 1 maja 2004 r. w Republice Czeskiej, Republice Słowackiej, Republice Słowenii, Republice Litewskiej, Republice Łotewskiej, Republice Estońskiej, Republice Węgierskiej, Republice Malty, Republice Cypryjskiej lub byłej Czechosłowacji,
- l) 20 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Estońskiej,
- m) 21 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Łotewskiej,
- n) 11 marca 1990 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Litewskiej,

- o) 25 czerwca 1991 r. w byłej Jugostawii w przypadku Republiki Słowenii
– oraz zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzające, że ten lekarz dentysta wykonywał zawód przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo
- 3) posiadającej zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzające, że posiadany przez nią dokument poświadczający formalne kwalifikacje został wydany po uzyskaniu odpowiedniego wykształcenia niezbędnego do wykonywania zawodu i jest w tym państwie uznawany za odpowiadający dokumentom poświadczającym kwalifikacje

wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

3. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 -3, mogą być przedstawiane w ciągu 12 miesięcy od daty ich wydania.”;

6) art. 5b i 5c otrzymują brzmienie:

„Art. 5b 1 Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, która nabyła kwalifikacje lekarza we Włoszech, posiadającej zaświadczenie wydane przez odpowiednie włoskie władze stwierdzające, że osoba ta:

- 1) zdała egzamin specjalizacyjny przed właściwymi włoskimi władzami, w celu ustalenia, że posiadana przez nią wiedza i umiejętności odpowiadają kwalifikacjom potwierdzonym w dokumentach wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b;

- 2) wykonywała zawód lekarza dentysty zgodnie z prawem przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia;
- 3) jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentysty na takich samych zasadach jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

2. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte we Włoszech, świadczące o rozpoczęciu kształcenia w okresie między dniem 28 stycznia 1980 r. a dniem 31 grudnia 1984 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, że wykonywała zawód lekarza dentysty przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia oraz, że jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza

dentysty na takich samych zasadach, jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

3. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Hiszpanii, świadczące o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 1 stycznia 1986 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, że wykonywała zawód lekarza dentysty przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia oraz, że jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentysty na takich samych zasadach, jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.
4. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii

Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Republice Austrii, świadczące o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 1 stycznia 1994 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, że wykonywała zawód lekarza dentysty przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia oraz, że jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentysty na takich samych zasadach, jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

Art. 5c. Okręgowa rada lekarska uznaje dyplomy lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza lub lekarza dentysty posiadane przez obywatela innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, inne niż dyplomy lub

dokumenty wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 6b, jeżeli osoba ta posiada zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzające, że dyplom lub dokument poświadczający formalne kwalifikacje został uzyskany w wyniku ukończenia kształcenia zgodnego z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej i jest traktowany przez te władze jako równoważny dyplomom lub dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 6b.”;

7) art. 5e otrzymuje brzmienie:

„Art. 5e. Okręgowa rada lekarska rozpatruje wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu, biorąc pod uwagę:

- 1) dyplomy lub dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza lub lekarza dentystry uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej;

2) odbyte kształcenie oraz doświadczenie zawodowe, porównując je z kwalifikacjami wymaganymi do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

8) w art. 6 w ust. 5:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Za wystarczające w stosunku do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, w zakresie spełnienia wymagań.”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 – uznaje się dokumenty odnoszące się do stanu zdrowia wymagane do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry w państwie, którego obywatelem jest lekarz, lekarz dentysta, lub w państwie, z którego lekarz, lekarz dentysta przybywa; w przypadku gdy dokumenty tego rodzaju nie są wymagane, za wystarczające uważa się dokumenty wydane w tym państwie odnoszące się do stanu zdrowia.”;

9) w art. 6a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli okręgowa rada lekarska posiada informacje dotyczące ważnych zdarzeń, które wystąpiły przed podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i które mogą mieć wpływ na podjęcie lub wykonywanie zawodu lekarza, może poinformować o tych zdarzeniach państwo, którego obywatelstwo cudzoziemiec posiada, lub państwo, z którego cudzoziemiec przybywa, wnosząc o weryfikację tych informacji oraz o zawiadomienie o wszelkich dalszych działaniach, które zostały podjęte w odniesieniu do dokumentów wydanych przez to państwo.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów lub dokumentów wydanych przez władze lub organizacje państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o

Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, okręgowa rada lekarska powinna zwrócić się do odpowiednich władz lub organizacji państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej o potwierdzenie autentyczności dyplomów lub innych dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje, w tym dotyczące specjalizacji, wydanych w tym państwie, a także o poświadczenie, że lekarz zamierzający wykonywać zawód w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskał pełne wykształcenie zgodne z przepisami obowiązującymi w określonym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej.”;

10) art. 6b otrzymuje brzmienie:

„Art. 6b. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dyplomów i innych dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry przez obywateli państw

członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, wydanych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską, uwzględniając oryginalne i polskie brzmienie nazw dokumentów oraz podmiotów właściwych do ich wydania, w zakresie wynikającym z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.”;

11) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi niebędącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej można przyznać prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry na stałe albo na czas określony, jeżeli spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 pkt 2-5 i ust. 3.”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej.”;

12) w art. 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Lekarz będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej czasowo przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może czasowo wykonywać zawód lekarza, lekarza dentystry bez konieczności uzyskania prawa wykonywania zawodu lekarza albo prawa wykonywania zawodu lekarza dentystry, jeżeli każdorazowo przed rozpoczęciem wykonywania zawodu złoży w okręgowej izbie lekarskiej, właściwej ze względu na miejsce wykonywania zawodu:

1) pisemne oświadczenie o zamiarze wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry z podaniem

miejsca i czasu jego wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz

- 2) zaświadczenie wydane przez właściwą władzę lub organizację państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej stwierdzające, że wykonuje zawód lekarza, lekarza dentysty w tym państwie.”,

b) uchyla się ust. 3;

13) w art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do lekarza będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej który posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 6b, i dotychczas nie uzyskał prawa wykonywania zawodu lekarza albo prawa wykonywania zawodu lekarza dentysty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

14) w art. 14 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) utraty obywatelstwa polskiego lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, jeżeli nie nabył równocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej,”;

15) w art. 15:

a) ust. 3e i 3f otrzymują brzmienie:

„3e. Cudzoziemiec, niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, któremu udzielono zezwolenia na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo któremu nadano status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, odbywa staż podyplomowy na zasadach obowiązujących obywateli polskich.

3f. Cudzoziemiec, niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, który nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 3e, może odbyć staż podyplomowy za zgodą ministra właściwego do spraw zdrowia na zasadach określonych w przepisach o odbywaniu studiów i uczestniczeniu w badaniach naukowych i szkoleniach przez osoby niebędące obywatelami polskimi.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Staż podyplomowy i egzamin kończący staż podyplomowy albo staż podyplomowy, o ile nie jest wymagany egzamin kończący staż podyplomowy, odbyty w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej przez lekarza będącego obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, minister właściwy do

spraw zdrowia uznaje za równoważny ze stażem podyplomowym i egzaminem kończącym staż podyplomowy lub stażem podyplomowym odbytym w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

16) art. 16a otrzymuje brzmienie:

„Art. 16a. 1. Dokument poświadczający formalne kwalifikacje w zakresie specjalizacji medycznych lekarza będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, wydany przez odpowiedni organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, jest równoważny z dokumentem poświadczającym tytuł specjalisty.

2. Za równoważne z tytułem specjalisty w dziedzinie medycyny uważa się również kwalifikacje potwierdzone:

- 1) dokumentem poświadczającym formalne kwalifikacje w zakresie danej specjalności medycznej, świadczącym o rozpoczęciu kształcenia przed dniem:
  - a) 1 stycznia 1994 r. w Republice Austrii, Republice Finlandii, Królestwie Szwecji, Republice Islandii i Królestwie Norwegii,
  - b) 3 kwietnia 1992 r. w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej, który upoważnia do wykonywania zawodu lekarza specjalisty na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec i określony w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 3,
  - c) 1 stycznia 1986 r. w Królestwie Hiszpanii i Republice Portugalii,
  - d) 1 stycznia 1981 r. w Republice Greckiej,
  - e) 1 maja 1995 r. w Księstwie Lichtensteinu,
  - f) 1 czerwca 2002 r. w Konfederacji Szwajcarskiej,

- g) 1 maja 2004 r. w Republice Czeskiej, Republice Słowackiej, Republice Słowenii, Republice Litewskiej, Republice Łotewskiej, Republice Estońskiej, Republice Węgierskiej, Republice Malty lub Republice Cypryjskiej,
- h) 1 stycznia 1993 r. w byłej Czechosłowacji,
- i) 20 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Estońskiej,
- j) 21 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Łotewskiej,
- k) 11 marca 1990 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Litewskiej,
- l) 25 czerwca 1991 r., w byłej Jugosławii w przypadku Republiki Słowenii,
- m) 20 grudnia 1976 r. w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej

– oraz zaświadczeniem wydanym przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzające, że ten lekarz wykonywał zawód przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo

2) dokumentem poświadczającym formalne kwalifikacje w zakresie danej specjalności lekarsko-dentystycznej, świadczącym o rozpoczęciu kształcenia przed dniem:

a) 28 stycznia 1980 r. w Królestwie Belgii, Królestwie Danii, Królestwie Niderlandów, Republice Francuskiej, Republice Irlandii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Republice Federalnej Niemiec i Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

b) 1 stycznia 1981 r. w Republice Greckiej,

c) 28 lipca 1984 r. w Republice Włoskiej,

- d) 1 stycznia 1986 r. w Republice Portugalii,
- e) 3 października 1990 r. w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej, pod warunkiem że dokument uprawnia do wykonywania zawodu lekarza dentysty na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający tego rodzaju kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec,
- f) 1 stycznia 1991 r. w Królestwie Hiszpanii,
- g) 1 stycznia 1994 r. w Królestwie Szwecji, Republice Finlandii, Republice Islandii i Królestwie Norwegii,
- h) 1 stycznia 1999 r. w Republice Austrii,
- i) 1 maja 1995 r. w Księstwie Lichtensteinu,
- j) 1 czerwca 2002 r. w Konfederacji Szwajcarskiej,
- k) 1 maja 2004 r. w Republice Czeskiej, Republice Słowackiej, Republice Słowenii, Republice Litewskiej, Republice Łotwskiej, Republice Estońskiej, Republice Węgierskiej, Republice Malty, Republice Cypryjskiej lub byłej Czechosłowacji,

- l) 20 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Estońskiej,
  - m) 21 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Łotewskiej,
  - n) 11 marca 1990 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w przypadku Republiki Litewskiej,
  - o) 25 czerwca 1991 r. w byłej Jugostawii w przypadku Republiki Słowenii
- oraz zaświadczeniem wydanym przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzające, że ten lekarz dentysta wykonywał zawód przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia albo
- 2) zaświadczeniem wydanym przez odpowiednie władze lub organizacje innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego

Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej stwierdzającym, że dokument poświadczający formalne kwalifikacje w zakresie danej specjalności medycznej został wydany po odbyciu odpowiedniego szkolenia, a kwalifikacje te są uważane za równoważne z kwalifikacjami poświadczonymi dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje w zakresie specjalizacji medycznych lekarza będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, uwzględniając oryginalne i polskie brzmienie dokumentów oraz podmiotów właściwych do ich wydania, wynikające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

4. Za równoważne z tytułem specjalisty w dziedzinie medycyny uważa się również kwalifikacje potwierdzone dokumentem, wydanym przez właściwe władze hiszpańskie, poświadczającym formalne kwalifikacje w zakresie danej specjalności medycznej, świadczącym o odbyciu specjalistycznego kształcenia przed dniem 1 stycznia 1995 r. w Królestwie Hiszpanii oraz zaświadczeniem o zdaniu egzaminu specjalizacyjnego, odpowiadające kwalifikacjom w zakresie danej specjalności, o których mowa w ust. 3.”;

17) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. 1. Lekarz będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej i posiadający dokumenty, o których mowa w art. 16a, ma prawo do używania określonych tytułów specjalisty w danej dziedzinie medycyny, uzyskiwanych w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz

specjalności lekarskich i lekarsko-dentystycznych uzyskiwanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej, które odpowiadają specjalnościom uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, uwzględniając oryginalne brzmienie nazw tych specjalności wynikające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.”;

18) art. 20b otrzymuje brzmienie:

„Art. 20b. 1. Lekarz, lekarz dentysta będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej ma prawo, z zastrzeżeniem ust. 2, posługiwać się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginalnym tytułem lub jego skrótem określającym wykształcenie uzyskanym w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub

Konfederacji Szwajcarskiej, w przypadku gdy tytuł ten nie jest tożsamy z posiadanym przez tego lekarza, lekarza dentystę tytułem zawodowym.

2. Okręgowa rada lekarska może wymagać, aby tytuł określający wykształcenie lekarza, lekarza dentysty, używany był wraz ze wskazaniem nazwy i siedziby instytucji, która ten tytuł przyznała.
3. Jeżeli tytuł określający wykształcenie lekarza, lekarza dentysty będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej jest tożsamy z tytułem, do używania którego jest wymagane w Rzeczypospolitej Polskiej odbycie dodatkowego szkolenia, którego lekarz ten nie posiada, okręgowa rada lekarska może określić brzmienie tego tytułu, którym lekarz może się posługiwać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

19) w art. 50 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Do lekarzy będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym

Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej czasowo wykonujących zawód lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się odpowiednio art. 54 ust. 1-3, a także przepisy wydane na podstawie art. 50b ust. 3.”;

20) w art. 57a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Lekarzowi będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederacji Szwajcarskiej zamierzającemu wykonywać zawód lekarza lub wykonującemu zawód lekarza na stałe lub czasowo na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, niezbędnych informacji w zakresie ogólnych zasad wykonywania zawodu lekarza, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony zdrowia udziela podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw zdrowia.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 3 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. Nr 16, poz.169 oraz z 2003 r. Nr 109, poz.1029) w art.1 uchyla się pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 8 ust. 3 oraz pkt 5-7.

Art. 7. W ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o zmianie ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. Nr 62, poz. 559) w art. 1 w pkt 1 uchyla się lit. a.

Art. 8. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz ustawy zmieniającej ustawę o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 109, poz.1029) uchyla się art. 3.

Art. 9. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, okręgowe rady pielęgniarek i położnych są obowiązane przekazać Naczelnej Radzie Pielęgniarek i Położnych dane zawarte w prowadzonych przez siebie rejestrach pielęgniarek i rejestrach położnych.

Art. 10. Samorząd lekarzy, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich, staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy samorządem lekarzy i lekarzy dentyków, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Farmaceuta, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach lekarskich, który rozpoczął przeszkolenie uzupełniające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, odbywa je na dotychczasowych zasadach.

Art. 12. 1. Szkoła wyższa może prowadzić studia zawodowe na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, przeznaczone dla pielęgniarek, położnych, które

posiadają świadectwo dojrzałości i ukończyły liceum medyczne lub szkołę policealną albo szkołę pomaturalną, kształcącą w zawodzie pielęgniarki, położnej.

2. Studia, o których mowa w ust. 1, mogą trwać krócej niż 6 semestrów.

3. Studia, o których mowa w ust. 1, są prowadzone w systemie dziennym, zaocznym lub wieczorowym.

4. Absolwent studiów, o których mowa w ust. 1, na kierunku pielęgniarstwo uzyskuje tytuł zawodowy licencjata pielęgniarstwa, a studiów na kierunku położnictwo – tytuł zawodowy licencjata położnictwa.

5. Ostatnia rekrutacja na studia, o których mowa w ust. 1, zostanie przeprowadzona na rok akademicki 2010/2011.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia studiów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności:

- 1) świadectwa i dyplomy uzyskane przez pielęgniarki i położne uprawniające do podjęcia studiów;
- 2) minimalną długość kształcenia uzależnioną od ukończonej szkoły;
- 3) warunki i sposób ustalania programu nauczania, w tym wymiaru zajęć teoretycznych i praktycznych, w oparciu o porównanie standardów nauczania dla kierunków studiów pielęgniarstwo i położnictwo, określonych w odrębnych

przepisach, z programem kształcenia zrealizowanym w ukończonej szkole;

- 4) warunki i sposób zaliczania zajęć praktycznych i praktyki zawodowej, w oparciu o doświadczenie zawodowe;
  - 5) sposób i tryb przeprowadzania teoretycznego i praktycznego egzaminu kończącego studia
- biorąc pod uwagę zapewnienie realizacji wszystkich treści kształcenia zawartych w standardach nauczania, a także zapewnienie właściwej jakości i dostępności kształcenia.

Art. 13. Do dnia 31 grudnia 2004 r. szkoły wyższe, które przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoczęły kształcenie na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo przeznaczone dla pielęgniarek lub położnych, które posiadają świadectwo dojrzałości i ukończyły liceum medyczne lub szkołę policealną albo szkołę pomaturalną, kształcącą w zawodzie pielęgniarki i położnej, dostosują to kształcenie do warunków określonych w art. 12 ustawy.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 6-8, które wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.

---

¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia także: ustawę z dnia 3 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawę z dnia 18 kwietnia 2002 r. o zmianie ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych oraz ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz ustawy zmieniającej ustawę o zawodach pielęgniarki i położnej.

UZASADNIENIE

- I. Celem projektowanych zmian w ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, w ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych, w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza, w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich, oraz w ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich jest dostosowanie prawa polskiego do prawa wspólnotowego. Ich wprowadzenie wynika zarówno z uwag przekazanych stronie polskiej przez Komisję Europejską, jak również z ponownej analizy stosownych przepisów.

- II. Konieczność wprowadzenia projektowanych przepisów do ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych wynika z obowiązku transponowania *acquis communautaire*, w szczególności:
  - 1) dyrektywy 80/154/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług,
  - 2) dyrektywy 80/155/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i wykonywania działalności przez położne,
  - 3) dyrektywy 77/452/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług,
  - 4) dyrektywy 77/453/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną,

5) orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Zmiany zaproponowane w art. 7 ust. 4 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej dotyczące precyzyjnego określenia wymiaru zajęć teoretycznych wynikają w sposób bezpośredni z zaleceń Komisji Europejskiej. Brak bowiem przepisu ustanawiającego minimalny wymiar kształcenia teoretycznego mógłby powodować, że kształcenie ograniczałoby się wyłącznie do zajęć praktycznych.

Zmiana wprowadzona w art. 8 ust. 3 podyktowana jest koniecznością objęcia regulacją państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

Zmiany wprowadzone w art. 10a wynikają z ponownego przeanalizowania przedmiotu i zakresu regulacji art. 5 dyrektywy 77/452/EWG oraz art. 6 dyrektywy 80/154/EWG.

Zmiany wprowadzone w art. 10x wynikają z faktu, że uznawanie tytułu specjalisty uzyskanego przez pielęgniarkę lub położną w państwach członkowskich Unii Europejskiej nie jest uregulowane na poziomie wspólnotowym.

Przeredagowaniu uległ dotychczasowy art. 11, który podzielony został na kilka artykułów. Zachowano przy tym pierwotne brzmienie art. 11 ust. 1-3, a dodano ust. 4 i 5, które zawierają upoważnienia dla ministra właściwego do spraw zdrowia do wydania obwieszczenia oraz rozporządzenia. Dotychczasowy art. 11 ust. 4 został podzielony na dwa nowe artykuły – art. 11a i art. 11b, odrębnie regulujące zawód pielęgniarki i położnej. Zmiana ta okazała się konieczna ze względu na fakt, że w przypadku położnej zgodnie z art. 2 dyrektywy 80/154/EWG należy wyraźnie określić, jakie warunki powinien spełniać dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności położnej.

W art. 11a i art. 11b wprowadzono listę tytułów zawodowych wszystkich obecnych państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospo-

darczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej, jak również na podstawie Traktatu Akcesyjnego wszystkich państw przystępujących do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r.

W art. 11c zebrano przepisy dotyczące praw nabytych pielęgniarek i położnych. Dodano art. 11e, który stanowi o możliwości informowania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej o ważnych zdarzeniach zaistniałych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed osiedleniem się osoby wnioskującej o uznanie kwalifikacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogących mieć wpływ na podjęcie lub wykonywanie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wprowadzono również art. 11f, który reguluje sytuację, w której dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji pielęgniarki, położnej nie odpowiada nazwom zawartym w obwieszczeniu wydanym przez Ministra Zdrowia.

W art. 11g implementowano reguły wynikające z najnowszych orzeczeń Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, na które zwróciła uwagę stronie polskiej Komisja Europejska.

W art. 11h upoważniono okręgowe rady pielęgniarek i położnych do wydawania zaświadczeń pielęgniarkom i położnym będącym obywatelami polskimi w celu przedłożenia tychże zaświadczeń odpowiednim władzom lub organizacjom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

Zmiany wprowadzone w art. 12 ust. 2a oraz 13 ust. 3 podyktowane są koniecznością objęcia regulacją państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

Zmiany art. 4 ust. 1 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych wynikają z konieczności uwzględnienia w przepisach dotyczących samorządu nowego zadania, jakim jest uznawanie kwalifikacji w zawodach pielęgniarki i położnej, a także objęcia regulacją państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

Dodanie rozdziału 2a oraz zmiana w art. 33 ust. 1 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych wynikają z konieczności uwzględnienia w przepisach dotyczących samorządu nowego zadania, tj. prowadzenia Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych. Zgodnie z art. 11a Centralny Rejestr Pielęgniarek i Położnych prowadzi Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych w formie elektronicznej. Art. 11b określa zakres danych objętych ww. rejestrem. Art. 11c-11e określają tryb dokonywania odpisów, zasady oraz tryb udostępniania danych zawartych w ww. rejestrze, obowiązki osób wpisanych do rejestru, obowiązek przekazywania przez okręgowe rady pielęgniarek i położnych danych do ww. rejestru oraz obowiązek przekazywania danych statystycznych ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

III. Zmiany w ustawie o izbach aptekarskich mają charakter dostosowawczy do prawa wspólnotowego. Konieczność wprowadzenia do polskiego porządku prawnego projektowanych przepisów wynika z obowiązku transponowania *acquis communautaire* w części dotyczącej podejmowania i wykonywania zawodu aptekarza, w szczególności:

- 1) dyrektywy 85/432/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji,
- 2) dyrektywy 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwie-

nie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji,

3) orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Zmiana w art. 2b ust. 1 ustawy o izbach aptekarskich dotyczy przede wszystkim rezygnacji z obowiązku odbycia rocznej praktyki w aptece wobec osób, które ukończyły studia na wydziale farmacji nieobejmujące sześciomiesięcznego stażu w aptece, a zamierzają podjąć pracę w aptece. Przyjęcie takiego rozwiązania jest konieczne ze względu na fakt, że prawo wspólnotowe nie pozwala na funkcjonowanie w państwach członkowskich dwóch kategorii farmaceutów (z różnym dostępem do wykonywania zawodu), co było wielokrotnie podnoszone przez Komisję Europejską.

Zmiana art. 2b ust. 2 polega na upoważnieniu Naczelnej Rady Aptekarskiej do wydawania, na wniosek farmaceuty, zaświadczeń dotyczących jego wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej oraz innych wymaganych przepisami wspólnotowymi.

Zmiana art. 2b ust. 4 dotyczy wprowadzenia poprawnych dat dotyczących dyplomów wydanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederację Szwajcarską, które nie będą uznawane w sposób automatyczny, ale pod warunkiem przedstawienia dodatkowego zaświadczenia potwierdzającego zgodność odbytego kształcenia z wymogami przepisów wspólnotowych albo zaświadczenia potwierdzającego posiadane odpowiedniej długości doświadczenie zawodowe, a także dodania państw przystępujących do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r.

Zmiany wprowadzone w art. 2b ust. 3 oraz ust. 5 podyktowane są koniecznością objęcia regulacją państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

Art. 2b ust. 6 implementuje odpowiednie orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w zakresie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych.

Zmiana brzmienia art. 4 oraz uchylenie art. 4a wynika ze wspomnianej rezygnacji z wymogu odbycia rocznej praktyki w aptece wobec osób, które ukończyły studia na wydziale farmacji nieobejmujące sześciomiesięcznego stażu w aptece, a zamierzają podjąć pracę w aptece.

Propozycja nowego brzmienia art. 4b-4e dotyczy zmiany organu właściwego w sprawie uznawania kwalifikacji farmaceuty, będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej, posiadającego dyplom uzyskany w jednym z tych państw, z okręgowej rady aptekarskiej na Naczelną Radę Aptekarską.

Zmiana brzmienia art. 4f związana jest z faktem zmian numeracji w art. 2b oraz wprowadzenia przepisu określającego zasady uznawania kwalifikacji farmaceuty będącego obywatelem innego państwa niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacja Szwajcarska, posiadającego dyplom wydany przez jedno z państw członkowskich Wspólnoty. Zgodnie, bowiem z *acquis communautaire* osoba taka nie będzie korzystała z zasady automatycznego uznania kwalifikacji zawodowych.

Nowe brzmienie art. 4g wynika z konieczności odniesienia się do prawa posługiwania się tytułem zawodowym przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej, a nie jak to było do tej pory, także tytułem naukowym. Ta ostatnia kwestia jest bowiem uregulowana w przepisach odrębnych.

Zmiana brzmienia art. 15 ust. 4a dotyczącego kwestii rejestracji oraz wpisania na listę członków okręgowej izby aptekarskiej farmaceuty będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej, związana jest ze zmianą organu

właściwego do uznawania kwalifikacji zawodowych takiej osoby. Proponuje się, aby taka osoba była rejestrowana oraz wpisywana na listę członków okręgowej izby aptekarskiej wskazanej przez siebie, a nie tak jak to było do tej pory, właściwej ze względu na miejsce wykonywania zawodu. Zmiana ta jest konieczna ze względu na fakt, że przyszłe miejsce pracy takiej osoby może nie być znane w momencie wydawania jej prawa wykonywania zawodu.

Nowe brzmienie art. 17 wynika z rezygnacji z obowiązku odbycia rocznej praktyki w aptece wobec osób, które ukończyły studia na wydziale farmacji nieobejmujące sześciomiesięcznego stażu w aptece, a zamierzają podjąć pracę w aptece.

Nowe brzmienie art. 18 wynika z faktu, że kwestia dokumentów odnoszących się do stanu zdrowia farmaceuty, będącego obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej, została uregulowana we wcześniejszej części ustawy.

W wyniku zmiany brzmienia art. 18a utrata obywatelstwa jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej nie będzie oznaczać utraty prawa wykonywania zawodu farmaceuty.

Zmiana art. 19 związana jest ze zmianą numeracji zawartych w nim odwołań.

Nowe brzmienie art. 60 ust. 2a oraz art. 65 ust. 2 podyktowana jest koniecznością objęcia regulacją państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

IV. Zmiany w ustawie o zawodzie lekarza mają charakter dostosowawczy do prawa wspólnotowego. Konieczność dokonania wprowadzanych zmian była wielokrotnie wskazywana w wystąpieniach ekspertów Komisji Europejskiej. Wprowadzenie do

polskiego porządku prawnego projektowanych przepisów wynika z obowiązku transponowania *acquis communautaire* w części dotyczącej podejmowania i wykonywania zawodu lekarza, w szczególności:

- 1) dyrektywy 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług,
- 2) dyrektywy 78/687/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarza dentystry,
- 3) dyrektywy 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji,
- 4) orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Zmiana tytułu ustawy ma na celu, wielokrotnie postulowane przez ekspertów Komisji Europejskiej, wyraźne podkreślenie rozdzielności zawodów lekarza i lekarza dentystry.

Zmiana w art. 2 ust. 2 stanowi dokładne sprecyzowanie zakresu kompetencji lekarza dentystry.

Zmiana w art. 5a ust. 1 oraz art. 16a ust. 2 wynikają z błędnego podania dat dotyczących uzyskiwania praw nabytych dla Austrii, Szwecji i Finlandii oraz Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz konieczności dodania państw członkowskich przystępujących do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r., państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

Art. 5e pkt 1 i 2 implementuje odpowiednie orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w zakresie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych.

Uchylenie w art. 9 ust. 3 ma na celu dostosowania zapisów ustawy do wymienionych powyżej dyrektyw i stanowi usunięcie trzymiesięcznego okresu ograniczającego możliwość czasowego świadczenia usług. Dyrektywy nie zawierają precyzyjnego określenia terminu, po jakim świadczenie usług przestaje być traktowane jako czasowe, a orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości wskazuje na niewłaściwość określania tego terminu w prawodawstwie państw członkowskich.

Zmiany wprowadzone w art. 5 ust. 1 i 2, art. 5b, art. 5c, art. 6 ust. 5, art. 6a, art. 6b, art. 7, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 4, art. 14 pkt 1, art. 15, art. 20a, art. 20b, art. 50 ust. 2a, art. 57a ust. 1 podyktowane są koniecznością objęcia regulacją państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

- V. Zmiany w ustawie o izbach lekarskich wynikają z konieczności uwzględnienia w przepisach dotyczących samorządu nowego zadania, jakim jest uznawanie kwalifikacji w zawodach lekarza i lekarza dentysty.

Ponadto, w celu podkreślenia rozdzielności zawodów lekarza i lekarza dentysty oraz ujednolicenia terminologii, proponuje się zmianę nazwy samorządu zawodowego.

Zmiana w art. 61a podyktowana jest koniecznością objęcia regulacją państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

- VI. W przepisach przejściowych ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw uregulowano:

- 1) w art. 9 – obowiązek przekazania przez okręgowe rady pielęgniarek i położnych Naczelnej Radzie Pielęgniarek i Położnych danych zawartych w prowadzonych przez nie rejestrach, w celu wprowadzenia ich do Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych;

- 2) w art. 10 – sytuację prawną samorządu lekarskiego, który z dniem wejścia w życie ustawy zmienia swoją nazwę;
- 3) w art. 11 – zasadę, że farmaceuta, który rozpoczął przeszkolenie uzupełniające przed dniem wejścia w życie ustawy, odbywa je na dotychczasowych zasadach;
- 4) w art. 12 i 13 – w związku z zastrzeżeniami zgłoszonymi przez Komisję Europejską odnośnie do formy studiów dla pielęgniarek i położnych wprowadzonych ustawą z dnia 22 maja 2003 r., po uzgodnieniach z Komisją Europejską – zmiany polegające na wprowadzeniu studiów pomostowych dla pielęgniarek i położnych prowadzących do uzyskania tytułu licencjata, ale nie ograniczonych wymiarem 4 semestrów, lecz polegające na uwzględnieniu trybu indywidualnego w stosunku do każdej pielęgniarki czy położnej – tak, aby w ostatecznym wyniku każda osoba osiągnęła standard przyjęty dla studiów licencjackich (4600 godzin); takie rozwiązanie daje bowiem szansę ominięcia wielu błędów, biorąc pod uwagę zróżnicowane doświadczenie zawodowe oraz czas, w którym pielęgniarka ukończyła szkołę zawodową; konsekwencją powyższego jest art. 13, ustanawiający okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2004 r. dla szkół wyższych, które przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoczęły kształcenie na dostosowanie tego kształcenia do warunków określonych w art. 12.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty na które oddziałuje ustawa:
  - a) szkoły wyższe i wyższe szkoły zawodowe,
  - b) okręgowe izby pielęgniarek i położnych oraz Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych,
  - c) okręgowe izby aptekarskie i Naczelna Izba Aptekarska,
  - d) okręgowe izby lekarskie i Naczelna Izba Lekarska.
2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

- a) konsultacje z organizacjami zawodowymi – propozycje projektowanych zmian w ustawie poddano konsultacjom społecznym z samorządem zawodowym pielęgniarek i położnych, farmaceutów oraz lekarzy i dentystów, które poparły przedkładany projekt. Naczelna Izba Aptekarska nie wniosła uwag do projektu. Uwagi Naczelnej Izby Lekarskiej zostały w większości uwzględnione, z wyjątkiem postulatu NIL, co do utrzymania 3-miesięcznego ograniczenia okresu świadczenia usług (propozycja MZ wykreślenia na wniosek Komisji Europejskiej art. 9 ust. 3). Większość uwag Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych została uwzględniona, z wyjątkiem propozycji wykreślenia z projektu przepisu statującego Centralny Rejestr Pielęgniarek i Położnych oraz propozycji dopisania 3 miesięcznego ograniczenia w świadczeniu usług,
- b) konsultacje z Komisją Europejską – proponowane zmiany zostały przedstawione oraz uzgodnione z Komisją Europejską podczas konsultacji technicznych w dniu 5 lutego 2004 r.

3. Wpływ ustawy na:

- a) sektor finansów publicznych – dochody i wydatki budżetu państwa. Ustawa nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa w zakresie prowadzenia Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych.

W chwili obecnej samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych prowadzi rejestr na terenie działania każdej z izb okręgowych. Na realizację tego zadania otrzymuje on dotację ze środków publicznych, w wysokości 6,50 zł na jedną zarejestrowaną pielęgniarkę, położną. W sumie, przy założeniu, że utrzymywana przez samorząd informacja o liczbie pielęgniarek i położnych w Polsce wynosi 284 500 osób – wydatki z tego tytułu w roku 2003 oscylowały w granicach 1 849 250 zł. Przez Centralny Rejestr Pielęgniarek i Położnych możliwe będzie jednak uzyskanie informacji o zasięgu centralnym i weryfikacja rzeczywistej liczby pielęgniarek i położnych aktywnych zawodowo. Realizacja zadania związanego z prowadzeniem Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych nie spowoduje zwiększenia dotychczasowej dotacji przeznaczonej na prowadzenie rejestrów

przez samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych. Mając na uwadze fakt, że samorząd pielęgniarek i położnych dysponuje już pewną bazą danych, jak również posiada doświadczenie w zakresie prowadzenia rejestru, zasadnym jest by Centralny Rejestr był prowadzony przez samorząd pielęgniarek i położnych – na poziomie Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Na utworzenie Centralnego Rejestru przeznaczone zostały środki finansowe z Programu Phare 2002, w ramach którego mieści się Kontrakt 2 Pomoc techniczna-A stanowiący o utworzeniu nowego systemu operacyjnego dla celów Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych (w wysokości 150 000 euro) oraz Kontrakt 4 Inwestycje – A przewidujący zakup sprzętu komputerowego z właściwym wyposażeniem i oprogramowaniem (342 000 euro, w tym współfinansowanie polskie dotyczy tylko Kontraktu 4 Inwestycje – A w wysokości 92 000 euro).

Uznawanie kwalifikacji w zawodach objętych systemem sektorowym (lekarz, lekarz dentysta, pielęgniarka, położna oraz farmaceuta) będzie dodatkowym zadaniem nałożonym na samorząd zawodowy, które zostanie sfinansowane ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Zdrowia jako dysponenta części 46-Zdrowie. W chwili obecnej trudno jest oszacować koszty związane z realizacją tego zadania. Zakłada się finansowanie tego zadania zgodnie z liczbą wniosków rozpatrywanych przez samorzady.

Wejście w życie ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa,

- b) rynek pracy – wejście w życie ustawy spowoduje uzyskanie przez farmaceutów, które ukończyli studia na wydziale farmacji, w skład których nie wchodzi sześciomiesięczny staż w aptece oraz nie odbyli rocznej praktyki w aptece, wolnego dostępu do wykonywania zawodu farmaceuty w aptece,

- c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – wejście w życie tej ustawy nie spowoduje skutków w tym zakresie,

- d) sytuację i rozwój regionów – wejście w życie tej ustawy nie spowoduje skutków w tym zakresie.

03/10zb

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE
USTAWY O ZAWODACH PIELĘGNIARKI I POŁOŻNEJ,
USTAWY O IZBACH LEKARSKICH,
USTAWY O SAMORZĄDZIE PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH,
USTAWY O IZBACH APTEKARSKICH,
USTAWY O ZAWODZIE LEKARZA
ORAZ
NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW

Celem przedstawionego projektu ustawy jest m.in. wprowadzenie do ustaw regulujących dostęp i wykonywanie niektórych zawodów medycznych (lekarza, lekarza dentystry, pielęgniarki, położnej oraz farmaceuty) przepisów ułatwiających uznawanie kwalifikacji zawodowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Do unijnego systemu prawnego regulującego problematykę związaną z uznawaniem kwalifikacji zawodowych, kształcenia oraz podejmowania i wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry, pielęgniarki, położnej oraz farmaceuty, należą następujące akty prawne:

- dyrektywa Rady 77/452/EWG z 27 czerwca 1977 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 176, 17.05.1977, z późn. zm.),
- dyrektywa Rady 77/453/EWG z 27 czerwca 1977 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną (Dz. Urz. WE nr L 176, 17.05.1977, z późn. zm.),
- dyrektywa Rady 80/154/EWG z 21 stycznia 1980 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 176, 17.05.1977, z późn. zm.),
- dyrektywa Rady 80/155/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i wykonywania działalności przez położne (Dz. Urz. WE nr L 033, 11.02.1980, z późn. zm.),
- dyrektywa Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 233, 24.08.1978, z późn. zm.),

- dyrektywa Rady 78/687/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarza dentystry (Dz. Urz. WE nr L 233, 24.08.1978, z późn. zm.),
- dyrektywa Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mająca na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz. Urz. WE nr L 165, 07.07.1993, z późn. zm.),
- dyrektywa 85/432/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji (Dz. Urz. WE nr L 253 z 24.09.1985, z późn. zm.),
- dyrektywa 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz. Urz. WE nr L 253 z 24.09.1985, z późn. zm.),
- dyrektywa Rady i Parlamentu Europejskiego 2001/19/WE z 14 maja 2001 r. zmieniająca Dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz Dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 7/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentystry, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE nr L 206, 31.07.2001).

Podstawowym założeniem ww. wymienionych aktów prawa wspólnotowego jest wprowadzenie systemu automatycznego uznawania przez państwo przyjmujące kwalifikacji zawodowych pielęgniarki i położnej – obywateli Unii Europejskiej – na obszarze całej Unii, na podstawie dyplomów i innych dokumentów uzyskanych w innym państwie członkowskim UE. W konsekwencji osoba migrująca posiadająca formalne kwalifikacje może wykonywać zawód pielęgniarki i położnej w państwie przyjmującym na takich samych zasadach jak obywatele tego państwa członkowskiego.

W celu wdrożenia powyższych zasad do systemu prawa polskiego konieczne było sporządzenie projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw.

Projektowana regulacja ma charakter ustawy horyzontalnej w zakresie zawodów medycznych objętych systemem uznania kwalifikacji zawodowych określonym w dyrektywach sektorowych. Wprowadza ona szereg zmian wspólnych dla wszystkich zawodów, a w szczególności:

1. rozszerza zakres podmiotowy obowiązujących regulacji, w których znajdują się implementowane przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ułatwień w swobodnym

przepływie osób i uznaniu kwalifikacji zawodowych odnośnie obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej o obywateli państw członkowski Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) lub Konfederacji Szwajcarii – w związku z postanowieniami odpowiednich umów międzynarodowych,

2. ustala katalog dyplomów uzyskanych zarówno w obecnych państwach członkowskich UE jak i tych przystępujących z dniem 1 maja 2004 r. – jest to warunek niezbędny do stosowania w praktyce automatycznego systemu uznania dyplomów, ponadto w projekcie ustawy uwzględnione zostały najnowsze zmiany prawa wspólnotowego w tym zakresie obejmujące dyplomy państw członkowskich EFTA/EOG oraz Konfederacji Szwajcarii,
3. wprowadza daty referencyjne dotyczące uzyskania uprawnień z tytułu praw nabytych (odnośnie poszczególnych zawodów w poszczególnych państwach członkowskich, kandydujących oraz objętych zakresem wiążących umów międzynarodowych),
4. upoważnia organy samorządu zawodowego do wydawania odpowiednich zaświadczeń polskim obywatelom (obywatelom państw członkowskich UE, EFTA/EOG oraz Konfederacji Szwajcarii którzy na terytorium RP uzyskali doświadczenie zawodowe) w celu przedłożenia ich odpowiednim organom państw członkowskich UE,

Ponadto projektowana regulacja wprowadza zmiany wynikające z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich które ustaliło wiążącą wykładnię przepisów dyrektyw dot. uznania kwalifikacji zawodowych oraz uwzględnia uwagi Komisji Europejskiej odnośnie obowiązujących przepisów.

Odnośnie zmian zawartych w art. 12 i art. 13 projektowanej regulacji dotyczących uruchomienia uzupełniających studiów zawodowych dla pielęgniarek i położnych, należy stwierdzić, iż przywołane wcześniej dyrektywy wyraźnie stwierdzają – odnośnie organizacji systemu kształcenia organizowanych w państwach członkowskich – że przy ustanawianiu koordynacji systemów prawnych dot. podejmowania i prowadzenia działalności pielęgniarstwa i położnej, nie uznano za wskazane narzucenia wszystkim państwom członkowskim zunifikowanego programu kształcenia. Przeciwnie, powinno się państwom członkowskim zapewnić, w jak najszerszym zakresie, swobodę organizowania kształcenia. Swoboda o której mowa powyżej musi być jednakże ograniczona minimalnymi wymogami określonymi w dyrektywach. W ocenie ekspertów ze strony Unii Europejskiej zawartej w rekomendacjach opisanych w specjalnym raporcie oraz w ocenie Komisji Europejskiej, obecny poziom wykształcenia większości polskich pielęgniarek i położnych nie spełnia ww. minimalnych wymogów. Wprowadzenie więc zaproponowanych rozwiązań mających na celu podniesienie kwalifikacji polskich pielęgniarek i położnych, należy uznać za jeden ze środków, który w

istotnej mierze może przyczynić się do zmiany stanowiska ze strony Unii Europejskiej i w konsekwencji umożliwienia w przyszłości uznawania kwalifikacji i dyplomów polskiego personelu medycznego na podstawie korzystniejszego automatycznego systemu uznawania dyplomów a nie tzw. ogólnego systemu.

Przepis artykułu 10 x (art. 1 ust. 5 opiniowanego projektu ustawy) dotyczy uznania tytułu specjalisty uzyskanego zagranicą. Dyrektywy odnoszące się do zawodów pielęgniarstwa i położnej nie regulują zasad uznania kształcenia podyplomowego i jednocześnie tytułu specjalisty. Uznanie takiego tytułu uzyskanego w państwie członkowskim Unii Europejskiej powinno podlegać regułom tzw. ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych, który umożliwia uznanie kwalifikacji zawodowych nawet jeżeli zakres kształcenia uzyskanego w jednym państwie członkowskim różni się od zakresu wymaganego w państwie przyjmującym. Przepis art. 10 x ust. 1 upoważnia Ministra właściwego do spraw zdrowia do uznania tytułu specjalisty uzyskanego.

Należy stwierdzić, że projektowana ustawa odsyłając w zakresie uznania tytułów specjalisty uzyskanego przez pielęgniarkę i położną do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.) stwarza w ten sposób możliwości dla stosowania w Polsce zasad ogólnego systemu uznawania dyplomów zawartych w dyrektywie Rady 89/48/EWG oraz dyrektywie Rady 92/51/EWG.

Zmiana w art. 2b ust. 1 ustawy o izbach aptekarskich dotyczy rezygnacji z obowiązku odbycia rocznej praktyki w aptece wobec osób, które ukończyły studia na wydziale farmacji nie obejmujące sześciomiesięcznego stażu w aptece, a zamierzają podjąć pracę w aptece. Przyjęcie takiego rozwiązania jest konieczne ze względu na fakt, iż prawo wspólnotowe nie pozwala na funkcjonowanie w państwach członkowskich dwóch kategorii farmaceutów (z różnym dostępem do wykonywania zawodu), co było wielokrotnie podnoszone przez Komisję Europejską.

Projektowany termin wejścia w życie ustawy przypada na dzień uzyskania przez Rzeczypospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

W konkluzji należy stwierdzić, iż wyżej przedstawiona analiza pozwala uznać projekt ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położniczej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego *acquis*.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 6-pp /04/DPE/jg

Warszawa, 25.02.2004r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-46-04) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie prawa polskiego w zakresie uznania kwalifikacji zawodowych w zawodach medycznych podlegających w prawie Unii Europejskiej regulacjom z zakresu dyrektyw sektorowych (lekarza, lekarza dentystry, pielęgniarki, położnej, farmaceuty) do obowiązujących przepisów prawa Unii Europejskiej, to jest:
  - dyrektywy Rady 77/452/EWG z 27 czerwca 1977 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 176, 17.05.1977, z późn. zm.),

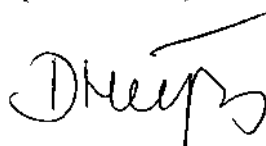
- dyrektywy Rady 77/453/EWG z 27 czerwca 1977 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną (Dz. Urz. WE nr L 176, 17.05.1977, z późn. zm.),
  - dyrektywy Rady 80/154/EWG z 21 stycznia 1980 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 176, 17.05.1977, z późn. zm.),
  - dyrektywy Rady 80/155/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i wykonywania działalności przez położne (Dz. Urz. WE nr L 033, 11.02.1980, z późn. zm.),
  - dyrektywy Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE nr L 233, 24.08.1978, z późn. zm.),
  - dyrektywy Rady 78/687/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarza dentystry (Dz. Urz. WE nr L 233, 24.08.1978, z późn. zm.),
  - dyrektywy Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje (Dz. Urz. WE nr L 165, 07.07.1993, z późn. zm.),
  - dyrektywy 85/432/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji (Dz. Urz. WE nr L 253 z 24.09.1985, z późn. zm.),
  - dyrektywy 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz. Urz. WE nr L 253 z 24.09.1985, z późn. zm.),
  - dyrektywy Rady i Parlamentu Europejskiego 2001/19/WE z 14 maja 2001 r. zmieniającej Dyrektywę Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz Dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 7/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentystry, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE nr L 206, 31.07.2001).
- II. Projekt ustawy można uznać za ustawę horyzontalną w zakresie zawodów medycznych. Zawiera ona bowiem szereg zmian mających na celu doprecyzowanie istniejących przepisów w podobnym zakresie dotyczących wszystkich 5 zawodów medycznych.
- III. Przepisy projektowanej ustawy zawierają w szczególności postanowienia dotyczące:

1. rozszerzenia zakresu podmiotowego obowiązujących regulacji, w których znajdują się implementowane przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ułatwień w swobodnym przepływie osób i uznaniu kwalifikacji zawodowych odnośnie obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej o obywateli państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) lub Konfederacji Szwajcarii – w związku z postanowieniami odpowiednich umów międzynarodowych,
  2. ustalenia katalogu dyplomów uzyskanych zarówno w obecnych państwach członkowskich UE jak i tych przystępujących z dniem 1 maja 2004 r. – jest to warunek niezbędny do stosowania w praktyce automatycznego systemu uznania dyplomów, ponadto w projekcie ustawy uwzględnione zostały najnowsze zmiany prawa wspólnotowego w tym zakresie obejmujące dyplomy państw członkowskich EFTA/EOG oraz Konfederacji Szwajcarii,
  3. dat referencyjnych dotyczących uzyskania uprawnień z tytułu praw nabytych (odnośnie poszczególnych zawodów w poszczególnych państwach członkowskich, kandydujących oraz objętych zakresem wiążących umów międzynarodowych),
  4. upoważnienia organów samorządu zawodowego do wydawania odpowiednich zaświadczeń polskim obywatelom (obywatelom państw członkowskich UE, EFTA/EOG oraz Konfederacji Szwajcarii którzy na terytorium RP uzyskali doświadczenie zawodowe) w celu przedłożenia ich odpowiednim organom państw członkowskich UE,
  5. wprowadzenia zawodowych studiów pomostowych (uzupełniających) mających na celu uzupełnienie kwalifikacji pielęgniarcom i położnym, które uzyskały dyplomy w starym systemie szkolnictwa, a który to system nie odpowiadał w pełni minimalnym kryteriom określonym w dyrektywach,
  6. uznania tytułu specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskanego w jednym z państw członkowskich UE bądź EFTA/EOG lub Konfederacji Szwajcarii,
  7. utworzenia Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych.
- IV. Projekt ustawy stanowi poprawną transpozycję zarówno przepisów wspólnotowego prawa pochodnego jak i orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (przede wszystkim w zakresie uznania wszelkich dyplomów potwierdzających kwalifikację oraz doświadczenia zawodowego osoby migrującej a także dyplomów z państw trzecich w procesie uznania kwalifikacji zawodowych – w szczególności chodzi tu o orzeczenia w sprawie Hugo Fernando Hocsman wyrok C-238/98 oraz w sprawie Abdullah Tawil Albertini wyrok w sprawie C-154/93).
- V. Jednocześnie pragnę zwrócić uwagę na kwestię techniczną, która nie ma wpływu na zgodność projektowanej ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Uwaga dotyczy potrzeby ujednoczenia terminologii w tytułach aktów prawnych pochodnego prawa wspólnotowego przywoływanych zarówno w samym projekcie ustawy jak i w jego uzasadnieniu. W tym miejscu pragnę zwrócić uwagę, iż należy posługiwać się w tym zakresie tzw. tłumaczeniami zweryfikowanymi bądź tzw. tłumaczeniami sfinalizowanymi (te tłumaczenia przeszły weryfikację służb prawnych Rady UE oraz Komisji Europejskiej i będą drukowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej) dostępnymi w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej.

- VI. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położniczej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarstwa i położniczym, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Leszek Sikorski
Minister Zdrowia

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia ..... 2004 r.

w sprawie wykazu dyplomów, świadectw i innych dokumentów wydanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu farmaceuty przez obywateli tych państw

Na podstawie art. 2b ust. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2003 r. Nr 9, poz. 108 oraz z 2004 r. Nr , poz.) ogłasza się:

wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów wydanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu farmaceuty przez obywateli tych państw ,stanowiący załącznik do obwieszczenia.

MINISTER ZDROWIA

---

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej- zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833 oraz z 2003 r. Nr 199, poz. 1941)

Załącznik do obwieszczenia Ministra Zdrowia
z dnia ..... 2004 r.
(poz. ...)

Wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów wydanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu farmaceuty przez obywateli tych państw

Państwo	Nazwa dyplomu	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące
Belgique/Belgi_/Belgien (Belgia)	- Diploma van apotheker - Diplôme de pharmacien	1. De universiteiten / les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
česká republika (Republika Czeska)	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v české republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce
Danmark (Dania)	Bevis for best_og farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole	
Deutschland (Niemcy)	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden	
Eesti (Estonia)	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool	
_____ (Grecja)	_____	_____	
España (Hiszpania)	Título de licenciado en farmacia	Ministerio de Educación y Cultura / El rector de una Universidad	
France (Francja)	Diplôme d'Etat de pharmacien/ Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités	
Iceland (Islandia)	Próf frá Háskóla Íslands í lyfjafræði		
Ireland (Irlandia)	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		
Italia (Włochy)	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Universit_	

(Cypr)			
Latvija (Łotwa)	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola	
Liechtenstein (Lichtenstain)	The diplomas, certificates and other titles awarded In another State to which Thijs Directive applies and listed In the present article, accompanied by a certificate on the completed practical training issued by the competent authorities		
Lietuva (Litwa)	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas	
Luxembourg (Luksemburg)	Diplôme d'Etat de pharmaciens	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale	
Magyarország (Węgry)	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev.: mag. pharm.)	Egyetem	
Malta (Malta)	Lawrja fil-farmaġja	Universita` ta' Malta	
Nederland (Holandia)	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie	
Norway (Norwegia)	Bevis for bestått cand. Pharm. eksamen	University faculty	
Österreich (Austria)	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales	
Portugal (Portugalia)	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades	
Slovenija (Słowenia)	Diploma, s katero se deluje strokovni naziv „magister farmacije / magistra farmacije”	Univerza	Potrđilo o opravljemem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije / magistra farmacije
Slovensko (Słowacja)	Vysokškolskê diplom o udelení akademického titulu "magister farmácie" („Mgr.”)	Vysoká škola	
Suomi/Finland (Finlandia)	Proviisorin tutkinto / provisorexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto	
Sverige (Szwecja)	Apotekarexamen	Uppsala universitet	
Switzerland (Szwajcaria)	Titulaire du diplôme fédéral de pharmaciens, eidgenössisch diplomierter Apotheker, titolare di diploma federale di farmacista	Département fédéral de l'intérieur	
United Kingdom (Zjednoczone Królestwo)	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		

UZASADNIENIE

Obwieszczenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu dyplomów, świadectw i innych dokumentów wydanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu farmaceuty przez obywateli tych państw stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 2b ust. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich.

Obwieszczenie zawiera wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje do wykonywania w Polsce zawodu farmaceuty przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

Powyższy wykaz wynika z regulacji zawartej w dyrektywie 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 roku.

Wydanie obwieszczenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

03/07zb

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia ..... 2004 r.

w sprawie wykazu dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania w zawodzie pielęgniarki, położnej przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 602 i Nr 89, poz. 969, z 2003 r. Nr 109, poz. 1029 oraz z 2004 r. Nr   poz.   ) ogłasza się:

- 1) wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania w zawodzie pielęgniarki przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej;
- 2) wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania w zawodzie położnej przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

MINISTER ZDROWIA

---

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej- zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833 oraz z 2003 r. Nr 199, poz. 1941)

Załączniki do obwieszczenia Ministra Zdrowia
z dnia
..... 2004 r.
(poz. ...)

Załącznik nr 1

**Wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie
kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki przez obywateli państw
członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia
o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym
oraz Konfederacji Szwajcarskiej**

Państwo	Nazwa dyplomu	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące
Belgique/Belgi_ Belgien (Belgia)	1. Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster — Diplôme d'infirmier(_re) gradué(e) — Diplom eines(einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) 2. Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde — Brevet d'infirmier(_re) hospitalier(_re) — Brevet eines(einer) Krankenpflegers(-pflegerin) 3. Brevet van verpleegassistent(e) — Brevet d'hospitalier(_re) — Brevet einer Pflegeassistentin	1. De erkende opleidingsinstituten/les établissements d'enseignement reconnus/die anerkannten Ausbildungsanstalten 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté fran_aise/die zuständigen 'Prüfungsausschüsse der Deutschsprachigen Gemeinschaft'	
česká republika (Republika Česka)	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu o%oeffiovatelství ve studijním oboru v%eobecná sestra (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná v%eobecná sestra (diplomovaná specialista, DiS.)	1. Vysoká %okola zfiizená nebo uznaná státem 2. Vy%o%oí odborná %okola zfiizená nebo uznaná státem	1. Vysvûdãení o státní závûreãné zkou%oce 2. Vysvûdãení o absolutoriu
Danmark (Dania)	Eksamensbevis efter gennemf_rt sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministerie	
Deutschland (Niemcy)	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	
Eesti (Estonia)	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve	

		Meditiinikool	
_____ (Grecja)	1. _____ / _____ 2. _____ _____ _____ (_____) 3. _____ 4. _____ _____ _____ 5. _____ _____ _____ 6. _____	1. _____ 2. _____ _____ _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____ 6. _____	
Espa_a (Hiszpania)	Titulo de Diplomado universitario en Enfermería	Ministerio de Educación y Cultura/El rector de una Universidad	
France (Francja)	1. Diplôme d'Etat d'infirmier(_re) 2. Diplôme d'Etat d'infirmier(_re) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le minist_re de la santé	
Iceland (Islandia)	Próf í hjúkrunarfréðum frá Háskóla Íslands		
Ireland (Irlandia)	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	
Italia (Włochy)	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	
_____ (Cypr)	_____	_____	
Latvija (Łotwa)	1. diploms par mĀsas kvalifikĀcijas iegēšanu 2. mĀsas diploms	1. MĀsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksĀmenu komisijas lēmumu	
Liechtenstein (Lichtenstain)	Diplomas, certificates and other titles awarded in another State to which this Directive applies and listed in the present article		
Lietuva (Litwa)	1. Auk%otojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Auk%otojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	
Luxembourg (Luksemburg)	1. Diplôme d'Etat d'infirmier 2. Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Minist_re de l'Education nationale, de la Formation professionnelle et des Sports	
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány	1. Iskola	

(Węgry)	2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	2. Egyetem / főiskola 3. Egyetem	
Malta (Malta)	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita`ta' Malta	
Nederland (Holandia)	diploma'sverpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. diploma beroepsonderwijs verpleegkundige – Kwalificatieniveau 4 5. diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	
Norway (Norwegia)	Bevis for bestøtt sykepleiereksamen	College of nursing	
Österreich (Austria)	1. Diplom als 'Diplomierter Gesundheits- und Krankenschwester/ Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger' 2. Diplom als 'Diplomierter Krankenschwester/Diplomierter Krankenpfleger'	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	
Portugal (Portugalia)	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	
Slovenija (Słowenia)	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra / diplomirani zdravstvenik”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	
Slovensko (Słowacja)	1. Vysokškolské diplom o udelení akademického titulu „magister z oboru zdravotníctva” („Mgr.”) 2. Vysokškolské diplom o udelení akademického titulu „bakalár z oboru zdravotníctva” („Bc.”) 3. Absolventské diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	
Suomi/Finland (Finlandia)	1. Sairaanhoitajan tutkinto / sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK) /	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus / oppilaitokset / hälsövaldsanstalter 2. Ammattikorkeakoulut / yrkeshögskolor	

	yrkeshögskole-examen Inom hälsöv_rd och det sociala omr_det, sjukskötare (YH)		
Sverige (Szwecja)	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	
Switzerland (Szwajcaria)	Infirmiäre diplômée en soins généraux, infirmier diplômé en soins généraux, diplomierte Krankenschwester in allgemeiner Krankenpflege, diplomierter Krankenpfleger in allgemeine Krankenpflege, infermiera diplomata in cure generali, infermiere diplomato in cure generali	Conférence des directeurs cantonaux des affaires sanitaires	
United Kingdom (Zjednoczone Królestwo)	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	

Załącznik nr 2

Wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania w zawodu położnej przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej

Państwo	Nazwa dyplomu	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące
Belgique/Belgi_Belgien (Belgia)	— Diploma van vroedvrouw/ — Diplôme d'accoucheuse	1. De erkende opleidingsinstituten/les établissements d'enseignement 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
česká republika (Republika)	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelsví	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce

Czeska)	ve studijním oboru porodní asistentka (bakaláfi, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaná specialista, DiS.)	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Vysvůdění o absolutoriu
Danmark (Dania)	Bevis for best et jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	
Deutschland (Niemcy)	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	
Eesti (Estonia)	Diplom ämmaemandaerialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	
(Grecja)	1. _____ _____ _____ (.....) 2. _____ _____ _____ _____ (____) 3. _____ _____	1. _____ _____ _____ (.....) 2. _____ _____ _____ 3. _____ _____	
España (Hiszpania)	Título de matrona / asistente obstétrico (matrona) / enfermera obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	
France (Francja)	Diplôme de sage-femme	L'Etat	
Iceland (Islandia)	Próf frá Ljósmeðraskóla Íslands		
Ireland (Irlandia)	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	
Italia (Włochy)	Diploma d'ostetrica	Schools recognised by State	
(Cypr)	_____	_____	
Latvija (Łotwa)	Diploms par vecmātes kvalifikāciju iegūšanu	Māsu skolas	
Liechtenstein (Lichtenstein)	Diplomas, certificates and other titles awarded in another State to which this Directive applies and listed in the present article		
Lietuva (Litwa)	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą aukštojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	1. Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką aukštojoje 2. Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką aukštojoje

	kvalifikācijas paĶymĶjimas, nurodantis suteiktā aku%erio profesinē kvalifikacijā 3. Auk%otojo mokslo diplomas (neuniversitetinĶs studijas), nurodantis suteiktā aku%erio profesinē kvalifikacijā		
Luxembourg (Luksemburg)	Luxembourg DiplĶme de sage- femme	Minist_re de l'Education nationale, de la Formation professionnelle et des Sports	
Magyarország (Węgy)	SzülésznĶe bizonyítvány	Iskola/fĶiskola	
Malta (Malta)	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal- Qwiebel	Universita` ta' Malta	
Nederland (Holandia)	Diploma van verloskundige Door het	Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	
Norway (Norwegia)	Bevis for bestått jordmoreksamen	College of midwifery and certificate of practical training issued by competent public health authorities	
Österreich (Austria)	Hebammen-Diplom	Hebammenakademie / Bundeshebammenlehranst alt	
Portugal (Portugalia)	Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós- licenciatura) de especializa__o em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	
Slovenija (Słowenia)	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov diplomirana babica / diplomirani babiāar	1. Univerza 2. Visoka strokovna %ola	
Slovensko (Słowacja)	1. Vysoko%okolskē diplom o udelení akademického titulu „bakalār z pôrodnej asistencie” („Bc.”) 2. Absolventskē diplom v %studijnom odbore diplomovaná pôrodnā asistentka	1. Vysokā %okola 2. Stredná zdravotnícka %okola	
Suomi/Finland (Finlandia)	Kättilön tutkinto / barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututki n to, kättilö (AMK) / yrkeshögskoleexamen Inom hälsov_rd och det sociala omr_det, barnmorska (YH)	1. Terveysthuolto- oppilaitokset / hälsov_rdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut / yrkeshögskolor	

Sverige (Szwecja)	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	
Switzerland (Szwajcaria)	Sage-femme diplômée, diplomierte Hebamm, levatrice diplomata	The Conférence des directeurs cantonaux des affaires sanitaires	
United Kingdom (Zjednoczone Królestwo)	Kingdom Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	

UZASADNIENIE

Obwieszczenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej, przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.

Obwieszczenie zawiera wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje do wykonywania w Polsce zawodu pielęgniarki oraz zawodu położnej przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

Powyższy wykaz wynika z regulacji zawartej w dyrektywie 77/452/EWG z dnia 27 lipca 1977 roku oraz dyrektywie 80/154/EWG z dnia 21 stycznia 1980 roku.

Wydanie obwieszczenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia .....2004 r.

w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia studiów zawodowych na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo przeznaczonych dla pielęgniarek i położnych posiadających świadectwo dojrzałości i będących absolwentami liceów medycznych oraz medycznych szkół zawodowych kształcących w zawodzie pielęgniarzki i położnej

Na podstawie art. 12 ust. 6 ustawy z dnia ..... o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarzki i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw, zarządza się, co następuje:

§ 1. Do podjęcia studiów, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia ..... o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarzki i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw, uprawnia świadectwo lub dyplom:

---

¹ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej- zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833 oraz z 2003 r. Nr 199, poz. 1941)

- 1) w przypadku pielęgniarstwa:
  - a) pięcioletniego liceum medycznego,
  - b) dwuletniej medycznej szkoły zawodowej kształcącej w zawodzie pielęgniarstwa,
  - c) dwu i pół – letniej medycznej szkoły zawodowej kształcącej w zawodzie pielęgniarstwa,
  - d) trzyletniej medycznej szkoły zawodowej kształcącej w zawodzie pielęgniarstwa;

- 2) w przypadku położnictwa:
  - a) dwuletniej medycznej szkoły zawodowej kształcącej w zawodzie położnictwa,
  - b) dwu i pół – letniej medycznej szkoły zawodowej kształcącej w zawodzie położnictwa

§ 2. Czas kształcenia na studiach, o których mowa w § 1, nie może być krótszy niż:

- 1) w stosunku do pielęgniarek:
  - a) trzy semestry – dla absolwentów pięcioletnich liceów medycznych i dwuletnich medycznych szkół zawodowych,
  - b) dwa semestry – dla absolwentów dwu i pół – letnich medycznych szkół zawodowych oraz trzyletnich medycznych szkół zawodowych;

- 2) w stosunku do położniczek:
  - a) trzy semestry – dla absolwentów dwuletnich medycznych szkół zawodowych,
  - b) dwa semestry – dla absolwentów dwu i pół – letnich medycznych szkół zawodowych.

§ 3.1. Program nauczania na studiach, o których mowa w § 1, w tym wymiar zajęć teoretycznych i praktycznych, ustala uczelnia uwzględniając różnice pomiędzy treściami programowymi określonymi w standardach nauczania dla kierunków pielęgniarstwo, położnictwo dla poziomu zawodowego określanymi w odrębnych przepisach oraz programami kształcenia realizowanymi odpowiednio w szkołach, o których mowa w § 1.

2. Przedmioty teoretyczne, zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe określone w standardach nauczania dla kierunków pielęgniarstwo i położnictwo, o których mowa w ust. 1, realizowane w trakcie kształcenia odbytego w szkołach, o których mowa w §

- 1, są zaliczane przez kierownika jednostki prowadzącej studia na zasadach określonych w regulaminie studiów.
  3. Przewidziane w programie nauczania, o którym mowa w ust. 1, zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe lub ich część mogą, na wniosek studenta, zostać zaliczone przez kierownika jednostki prowadzącej studia na podstawie udokumentowanego doświadczenia zawodowego, w szczególności długości stażu pracy oraz zakresu wykonywanych czynności.
  4. Program nauczania, o którym mowa w ust. 1 obejmuje część teoretyczną stanowiącą nie mniej niż 33% całości programu i praktyczną stanowiącą nie mniej niż 50% całości programu.
- § 4.1. Po zaliczeniu przewidzianych planem i programem studiów zajęć teoretycznych i praktycznych oraz praktyk zawodowych student przystępuje do egzaminu kończącego studia.
2. Termin egzaminu oraz komisję egzaminacyjną wyznacza kierownik jednostki prowadzącej studia.
  3. O terminie i miejscu egzaminu zawiadamia studenta, o którym mowa w ust. 1, oraz komisję egzaminacyjną, kierownik jednostki prowadzącej studia z odpowiednim wyprzedzeniem.
  4. Na egzamin kończący studia składają się z egzamin teoretyczny i egzamin praktyczny, obejmujących treści programowe określone dla przedmiotów zawodowych, przeprowadzone w oddzielnych dniach.
  5. Egzamin teoretyczny odbywa się pod nadzorem przewodniczącego komisji egzaminacyjnej oraz osób wyznaczonych przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej spośród pozostałych członków komisji.
  6. Komisja egzaminacyjna ocenia łącznie wyniki egzaminu teoretycznego i praktycznego, podejmując, w głosowaniu tajnym, uchwałę większością głosów.; w razie równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji.
  7. Ocenę łączną egzaminu kończącego studia określa się łącznym stopniem: celujący, bardzo dobry, dobry, dostateczny, niedostateczny.

8. Z przebiegu i wyniku egzaminu kończącego studia wyznaczony przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej członek komisji sporządza protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji egzaminacyjnej oraz jej przewodniczący.

9. W razie niedostatecznego wyniku egzaminu kończącego studia, student nie może go zdawać powtórnie.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

W porozumieniu

**MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ
I SPORTU**

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 12 ust. 6 ustawy z dnia ..... o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawy o izbach lekarskich, ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawy o izbach aptekarskich, ustawy o zawodzie lekarza oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z jego brzmieniem minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem do spraw szkolnictwa wyższego zobowiązany jest do wydania rozporządzenia regulującego szczegółowe warunki prowadzenia wyższych studiów zawodowych na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo przeznaczonych dla pielęgniarek, położnych posiadających świadectwo dojrzałości i będących absolwentami medycznych szkół zawodowych.

W związku z zastrzeżeniami zgłoszonymi przez Komisję Europejską odnośnie formy studiów dla pielęgniarek i położnych wprowadzonych ustawą z dnia 22 maja 2003 r. *o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz ustawy zmieniającej ustawę o zawodach pielęgniarki i położnej* (Dz. U. Nr 109, poz.1029), po uzgodnieniach z Komisją Europejską zaproponowano zmiany polegające na prowadzeniu studiów pomostowych dla pielęgniarek i położnych kończących się uzyskaniem tytułu licencjata, ale nie ograniczonych wymiarem 4 semestrów, lecz polegające na uwzględnieniu trybu indywidualnego w stosunku do każdej pielęgniarki czy położnej. Takie rozwiązanie daje szansę ominięcia wielu błędów, biorąc pod uwagę zróżnicowane doświadczenie zawodowe oraz czas, w którym pielęgniarka ukończyła szkołę zawodową.

W §1 niniejszego rozporządzenia określa się wykaz świadectw i dyplomów uzyskanych przez pielęgniarki i położne uprawniających do podjęcia kształcenia pomostowego, a w §2 czas kształcenia (minimalna długość) uzależniony od uprzednio ukończonej przez pielęgniarkę lub położną szkoły.

W kolejnych paragrafach rozporządzenia określone zostały warunki i sposób ustalania programu nauczania oraz zaliczania zajęć praktycznych i praktyki zawodowej.

W §4 określono sposób i tryb przeprowadzenia egzaminu kończącego studia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

- a) szkoły wyższe i wyższe szkoły zawodowe prowadzące kształcenie pielęgniarek i położnych,
- b) pielęgniarki i położne pragnące rozpocząć kształcenie tzw. pomostowe (absolwenci medycznych szkół zawodowych).

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

- a) konsultacje z przedstawicielami szkół wyższych oraz samorządem zawodowym pielęgniarek i położnych – w ramach Programu PHARE 2002 *Zapewnienie uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów medycznych* w dniach 13-16 stycznia oraz 27-30 stycznia 2004 r. odbyły się seminaria dla przedstawicieli środowiska pielęgniarek i położnych, zarówno przedstawicieli szkół wyższych, jak i samorządu zawodowego. Przedstawiono wówczas środowisku pielęgniarek i położnych zasady kształcenia pomostowego, którym mają zostać objęte również polskie pielęgniarki i położne.

- b) konsultacje z Komisją Europejską – w dniu 5 lutego 2004 r. odbyły się konsultacje techniczne, podczas których strona polska przedstawiła propozycję realizacji kształcenia pomostowego. Kolejne rozmowy w sprawie kształcenia pomostowego planowane są na początek marca 2004 r.

3. Wpływ rozporządzenia na:

- a) sektor finansów publicznych – dochody i wydatki budżetu państwa. Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.
- b) rynek pracy – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków w tym zakresie.
- c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków w tym zakresie.
- d) sytuację i rozwój regionów – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków w tym zakresie.

03/09zb